№ 33. Poniedziałek, 11 (23) Lutego 1874. № 33.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 12 (24) lutego, — św. Meletia i Aleks.
We środę, 13 (25) lutego, — św. Martiniana pr.
We czwartek, 14 (26) lutego, — św. Kirilla i Isaak.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 2; zach. o godz. 5 min. 26.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 10 (22) Lutego 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejusza	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	751.5	+ 4.1	95	północny.
1	750.8	+ 3.1	75	północny.
9	751.2	+ 1.0	96	spokojnie

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 12 (24) lutego, — św. Macieja apostoła.
We środę, 13 (25) lutego, — św. Flawiana męcz.
We czwartek, 14 (26) lutego, — św. Aleksandra bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali 2.

* Dnia 7 lutego, w sali Koncertowej Pałacu Zimowego był wielki bal, na którym znajdowali się Najjaśniejszy Cesarz Austrjacki, Ich Królewskie Wysokości Książę i Księżna Walji, Książę Duński i Książę Eugenjusz Wirtembergski, osoby Ich świty i wszystkie osoby Ciała Dyplomatycznego. W ogóle zaproszonych było około 600 osób.

—

* We czwartek, 7 lutego, podczas balu na Dworze Najwyższym, w sali Koncertowej, miał szczęście być przedstawionym Najjaśniejszemu Panu i Najjaśniejszej Pani, przybyły do St.-Petersburga gubernator astrachański, rzeczywisty radca stanu *Bippen*.

—

* W środę, 6 lutego, Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnie Aleksandrze Józefównej miały szczęście być przedstawione następujące osoby: p. Bożydar Piotrowicz *Niegosz*, Prezes Senatu Czarnogórskiego; baron *Bose*, Szambelan Dworu Nasauskiego; hrabia *Lepelletier d'Aunay*, 2-gi sekretarz i p. *Abeille*, 3-ci sekretarz Ambasady francuzkiej, hrabia *Diesbach*, p. *Joly Bammeville*, pułkownik *Gaillard* i kapitan baron *de Maistre*, zostający przy Ambasadzie francuzkiej; p. *Doria*, 1-y sekretarz, p. *Seymour* i p. *Heneage* 2-y sekretarze Ambasady angielskiej; p. Henryk *Loftus* i kapitan *Wellesley*, zostający przy tejże Ambasadzie; *Nahid-Bey*, 2-gi sekretarz Ambasady tureckiej; *Rauf-Bey* i *Osman-Bey*, zostający przy Ambasadzie tureckiej; baron *Daelman*, 1-y sekretarz Misji belgickiej; p. *Collobiano*, sekretarz Misji włoskiej; margrabia *Dalla-Valle*, zostający przy tejże Misji; *Mirza Mechdi*, sekretarz Misji perskiej; p. *Mayr*, radca, baron *Gudenus* i p. *Schiessl*, sekretarze Misji austro-węgierskiej; p. *Pomutz*, zostający przy Misji amerykańskiej; p. *Reuterskiöld*, sekretarz Misji szwedzko-norwegskiej i p. *Perejo*, oraz pani *Gaillard*, pani *Wellesley*, baronowa *Daelman* i pani *Perojo*.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Konwencja o wzajemnem wydawaniu przestępców, zawarta pomiędzy Rosją a Szwajcarją.

Z Bożej łaski, My, Aleksander Drugi, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Król Kazański, Król Astrachański, Król Polski, Król Syberyjski, Król Chersonesu Taurycкiego, Król Gruziński; Pan Pskowski i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki; Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych; Pan i Wielki Książę Nowogrodu, ziem Dolnych, Czernigowski, Riazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całego Północnego kraju Rozkazodawca; i Pan ziem Iwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyńskiej i obwodu Armeńskiego; Czerkieskich i Górskich Książąt i innych dziedziczny Pan i Władca; Następca Norwegski, Książę Szlezwicko-Holsztyński, Stornmarnski, Ditmarseński i Oldenburgski etc., etc., i etc.

Oznajmiamy niniejszem, że w skutku wzajemnej zgody pomiędzy Nami a Rządem Związku Szwajcarskiego, obustronni Nasi Pełnomocnicy zawarli i podpisali w Bernie 5 (17) listopada 1873 roku konwencję o wzajemnem wydawaniu przestępców, która dosłownie brzmi:

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosij i Rada Związkowa Związku Szwajcarskiego, uznawszy za pożyteczne ustanowić za pomocą konwencji przepis o wzajemnem pomiędzy obydwoma państwami wydawania przestępców i wyznaczyli w tym celu za swych pełnomocników a mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosij—Jaśnie Oświeconego Księcia Michała Gorczakowa, Swego Nadzwyczajnego Posła i Pełnomocnego Ministra przy Związku Szwajcarskim, Swego szambelana i rzeczywistego radcę stanu, kawalera ruskich orderów: św. Stanisława 1-ej klasy i Włodzimierza 3-ej klasy i zagranicznych: wirtembergskiego — Fryderyka Wielkiego Krzyża; perskiego — Lwa i Słońca 1-ej klasy; pruskich Orła Czerwonego 2-ej klasy z gwiazdą i Korony 2-ej klasy; komandora orderów: francuzkiego—Legji Honorowej, włoskiego—św. Maurycego i Łazarza; duńskiego—Danebroga, greckiego—Zbawiciela, portugalskiego — Chrystusa, wirtembergskiego — Korony; heskodarmsztadzkiego—Ludwika; bawarskiego—św. Michała; czarnogórskiego—Niepodległości i t. d.

a Rada Związkowa Związku Szwajcarskiego — p. Emila Velti, prezydenta Związku Szwajcarskiego i naczelnika Departamenu Politycznego;

którzy to Pełnomocnicy, po wzajemnem zakomunikowaniu swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, postanowili i podpisali następujące artykuły:

Artykuł 1. Rosja i Związek Szwajcarski obowiązują się wzajemnie, w wypadkach i z zachowaniem przepisów, zawartych w niżej następujących artykułach, wydawać wszystkie osoby, z wyjątkiem własnych poddanych i obywateli, osądzone, oddane pod sąd, lub poddane śledztwu za jedno z przestępstw lub przekroczeń wymienionych w art. 3-m za pomocą wyroku lub decyzji o aresztowaniu, wydanych przez władze tej z dwóch umawiających się stron, przeciwko prawom której popełnione zostały te czyny.

Artykuł 2. Obowiązek wydania w żadnym wypadku nie rozciąga się na własnych poddanych lub obywateli tego państwa, od którego żąda się wydania. Jednakże umawiające się strony obowiązują się ścigać, odpowiednio do swych praw, wszystkie przestępstwa i przekroczenia, popełnione przez ich poddanych lub obywateli przeciwko prawom przeciwnej strony, skoro tylko złożone będzie o to żądanie i jeżeli przytem te przestępstwa lub przekroczenia będą mogły być włączone do jednej z kategorij wymienionych w artykule 3-m. Wydanie powinno być żądane drogą dyplomatyczną i do żądania powinny być dołączone wszystkie wiadomości, z złożeniem jawnych wskazówek winy osoby oskarżonej.

Artykuł 3. Wydanie ma nastąpić tylko w tym wypadku, kiedy przyczynę osądzenia, oskarżenia lub dochodzenia sądowego stanowi rozmyślne przestępstwo lub rozmyślne przekroczenie, popełnione zewnątrz posiadłości tego państwa, od którego żądane jest wydanie, a za które winny według praw obydwóch państw podlega karze osadzenia w więzieniu więcej niż na jeden rok.

Wydanie, z wyłuszczonem ograniczeniem, ma następować za następujące przestępstwa i przekroczenia, włączając uczestnictwo i zamach.

1. Ojcobójstwo, dzieciobójstwo, zabójstwo z naprzód obmyślanym zamiarem, otrucie, rozmyślne zabójstwo.

2. Rozmyślne pobicie lub zadanie ran, kiedy popełnione było z naprzód obmyślanym zamiarem lub kiedy w skutku tego nastąpiła ciągła choroba, zupełna niezdatność do pracy, utrata lub niemożność używania jakiegokolwiek członka, oka, lub wszelkiego innego organu, oraz śmierć, bez zamiaru jej sprawienia.

3. Wielożeństwo, porwanie osób nieletnich, zgwałcenie, spędzenie płodu, targnięcie się na wstyd połączone z gwałtem, targnięcie się na wstyd popełnione chociaż bez gwałtu lecz na osobie małoletniego jednej lub drugiej płci, nie mającego lat 14 wieku, lub za pomocą stałego, w kształcie profesji, podbudzania do rozpusty lub zepsucia małoletnich obojga płci, lub przyczyniania się do takowego i sprzyjania mu w celu zaspokojenia namiętności osób postronnych.

4. Porwanie dziecka, ukrycie go, zatajenie go w celu ukrycia jego pochodzenia, zamiana jednego dziecka na drugie, przypisanie dziecka kobiecie, która go nie urodziła, podrzucenie lub pozostawienie dziecka bez pomocy.

5. Podpalenie.

6. Zburzenie budowli, maszyn parowych lub przyrządów telegraficznych.

7. Tworzenie band złoczyńców, kradzież.

8. Groźby wymierzone przeciwko osobom lub własności prywatnej pociągające za sobą kary główne.

9. Zamachy na wolność osobistą i nietykalność mieszkania, popełnione przez osoby prywatne.

10. Fałszowanie monety lub zmiana jej wartości; puszczanie w obieg fałszywej, albo zmienionej w wartości monety; fałszowanie, lub zmiana wartości papierów rządowych lub biletów bankowych, publicznych lub prywatnych papierów wartościowych; wypuszczanie w obieg sfałszowanych lub podrobionych papierów lub biletów; fałsz w akcie, dokumentach i wszelkiego rodzaju papierach urzędowych lub depeszach telegraficznych i używanie tych sfałszowanych depesz, papierów, biletów lub dokumentów, podrabianie lub zmiana pieczęci, cech, stępli i znaków, z wyjątkiem należących do osób prywatnych lub kupców, używanie takich pieczęci, cech, stępli i znaków, oraz występne używanie oryginalnych pieczęci, cech, stępli i znaków.

11. Fałszywe świadczenie i fałszywe zeznania biegłych lub tłomaczy, i podżeganie do tego przestępstwa.

12. Krzywoprzysięstwo.

13. Branie datków, przywłaszczenie i zatajenie powierzonego w służbie majątku, przekupywanie urzędników.

14. Złośliwe bankructwo i fałsz w sprawach o bankructwo.

15. Oszustwo, nadużycie zaufania i oszukaństwo.

16. Ukrywanie rzeczy otrzymanych za pomocą jednego z przestępstw lub przekroczeń, przewidzianych niniejszą konwencją.

Artykuł 4. Jeżeli przez ten sam czyn, za które żądane jest wydanie jakiejkolwiek bądź osoby, wywoływane jest również dochodzenie sądowe w kraju od którego żądane jest wydanie, w takim razie ostateczna odpowiedź może być zawieszona dopóty, dopóki nie będzie roztrząśnięta przez władze sądowe kwestja winy tej osoby przeciwko temu ostatniemu krajowi, a w razie uznania jej za winną, dopóki nie wycierpi zasądzonej kary.

Wydanie nie nastąpi:

1. Kiedy żądane jest z powodu tego samego przestępstwa lub przekroczenia, za które żądana osoba cierpi, lub już odcierpiała karę, albo co do którego została uniewinniona, lub uwolniona od odpowiedzialności sądowej w kraju od którego żąda się wydanie.

2. Jeżeli do rozpoczęcia sprawy lub do kary upłynął termin przedawnienia, według praw kraju, od którego żądane jest wydanie.

Artykuł 5. Jeżeli osoba żądana, jest ścigana lub przyaresztowana za inne przestępstwo lub inne przekroczenie przeciwko prawom kraju, od którego żądane jest wydanie, w takim razie wydanie zawiesza się dopóki osoba ta nie będzie uwolniona od odpowiedzialności sądowej lub nie wycierpi zasądzonej jej kary.

Jeżeli wydanie jakiejkolwiek bądź osoby żąda jednocześnie jedno z mocarstw umawiających się i inne państwo, względem którego także istnieje obowiązek wydania oparty na konwencji, w takim razie ma nastąpić wydanie temu państwu od którego żądanie z właściwemi dowodami otrzymane było wprzód.

Ale jeżeli żądana osoba jest poddanym lub obywatelem jednego z żądających wydania państw, to powinna być wydana raczej temu ostatniemu państwu.

Artykuł 6. Przestępstwa i przekroczenia polityczne wyłączają się z niniejszej konwencji.

Wyraźnie stanowi się, że wydany cudzoziemiec w żadnym razie nie może być ścigany lub karany za jakiekolwiek bądź przestępstwo polityczne, popełnione przezeń przed wydaniem, ani za jakikolwiek czyn, mający związek z takiem przestępstwem.

Artykuł 7. Osoba, na wydanie której nastąpiła zgoda, może być ścigana lub karana za przestępstwa i przekroczenia poprzedzające wydanie, tylko wtedy, kiedy te przestępstwa lub przekroczenia przewidziane są w artykule 3-im.

Artykuł 8. Wydanie ma być żądane drogą dyplomatyczną i może nastąpić tylko po złożeniu w oryginale lub poświadczonej kopji, wyroku lub aktu oskarżenia lub też decyzji o aresztowaniu wydanych według formy przepisanej przez prawa kraju, żądającego wydania, z wymienieniem przestępstwa lub przekroczenia, stanowiącego powód do wydania i prawa karzącego, do niego stosującego się.

Artykuł 9. Cudzoziemiec może podlegać czasowo uprzedzającemu aresztowaniu w jednym z umawiających się krajów za jedno z przestępstw lub przekroczeń wymienionych w artykule 3-im, po złożeniu decyzji o aresztowaniu wydanej przez właściwą władzę zagraniczną i zakomunikowanej w formie, przepisanej przez prawo Rządu, żądającego wydania.

Aresztowanie to powinno odbywać się z zachowaniem porządku i przepisów wymaganych przez prawodawstwo Rządu, od którego żądane jest wydanie.

Artykuł 10. W wypadku niecierpiącym zwłoki, cudzoziemiec może podledz czasowo aresztowaniu uprzedzającemu w obydwóch krajach, na samo zawiadomienie o zapadłej decyzji o aresztowaniu, nadesłane pocztą lub telegrafem, z zatrzeżeniem aby to zawiadomienie zostało zakomunikowane ustanowionym porządkiem, drogą dyplomatyczną, Ministerstwu Spraw Zagranicznych lub Departamentowi Politycznemu kraju, gdzie winny ukrywa się.

Zaaresztowany na zasadzie togo przepisu cudzoziemiec pozostaje w areszcie tylko w takim razie, jeżeli w ciągu trzech tygodni będzie oznajmiona decyzja o jego aresztowaniu, pochodząca od właściwej władzy zagranicznej.

Artykuł 11. Cudzoziemiec zaaresztowany uprzedzająco na zasadzie artykułu 9-go, lub zostający w areszcie na sasadzie § 2-go artykułu 10-go, powinien być uwolniony z aresztu, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia jego aresztowania, nie będzie mu okazany wyrok sądowy lub decyzja o oddaniu go pod sąd lub o pociągnięciu go do śledztwa, zapadłe ze strony władzy właściwej.

Artykuł 12. Rzeczy zabrane osobie której wydanie jest żądane, jeżeli przez właściwą władzę w państwie, od którego jest żądane wydanie, będzie polecone zwrócić takowe, powinny być zdane jednocześnie z wydaniem samej osoby.

Artykuł 13. Jeżeli w toku kryminalnej, nie politycznej sprawy, jeden z Rządów uzna za potrzebne zbadać świadków, mieszkających w drugiem z umawiających się państw, to powinno być przesłane drogą dyplomatyczną pismienne o to wezwanie, które będzie spełnione z zachowaniem praw tego kraju, gdzie świadkowie będą badani.

Artykuł 14. Jeżeli w kryminalnej, nie politycznej sprawie będzie potrzebne lub pożądane, aby świadek mieszkający w drugiem państwie, stawił się osobiście, to Rząd tego świadka, poleci mu stawić się na zrobione mu wezwanie, a jeżeli na to zgodzi się, powinna mu być wypłacona suma na przejazd i pobyt według przepisów i taryf kraju gdzie ma złożyć zeznanie.

Artykuł 15. Kiedy w kryminalnej, nie politycznej sprawie uznane będzie za potrzebne zakomunikowanie dowodów rzeczowych lub dokumentów, znajdujących się w rękach władz drugiego państwa, to o to powinno być przesłane drogą dyplomatyczną wezwanie, które zostanie spełnione, jeżeli temu nie sprzeciwią się jakie szczególne względy, i przytem z obowiązkiem odesłania dokumentów na powrót.

Artykuł 16. Obydwa Rządy komunikują sobie drogą dyplomatyczną wyroki, wydawane przez ich władze sądowe za przestępstwa lub przekroczenia na poddanych lub obywateli państwa zagranicznego.

Artykuł 17. Wszystkie papiery i dokumenta, wzajemnie komunikowane przez obydwa Rządy, w wykonaniu niniejszej konwencji, powinny być przesyłane z dołączeniem przekładu francuzkiego, jeżeli nie są pisane w języku niemieckim, w którym to razie przekład jest niepotrzebny.

Artykuł 18. Obydwa Rządy wzajemnie zrzekają się wszelkiego żądania zwrotu wydatków na utrzymanie, przesyłkę i innych, jakie mogły być użyte w granicach terytorjum każdego, z powodu wydania oskarżonych, podsądnych, lub skazanych, oraz rozchodów, użytych w wykonaniu wezwań sądowych i na dostawienie i zwrot dowodów rzeczowych lub dokumentów.

Wydatki na przesyłanie oskarżonych, podsądnych lub skazanych przez posiadłości państw pośrednich spadają na rachunek państwa żądającego. W wypadkach, kiedy uznane będzie za dogodniejsze przesłanie morzem, wydawana osoba będzie odstawiona do portu, wyznaczonego przez ajenta dyplomatycznego lub konsularnego Rządu, żądającego wydania i na jego rachunek spadają koszta przewozu morzem.

Artykuł 19. Niniejsza konwencja podlega wykonaniu dopiero od dwudziestego dnia po jej ogłoszeniu porządkiem przepisanym przez prawa jednego i drugiego kraju.

Będzie pozostawała w swej mocy do upłynięcia sześciu miesięcy po tem, jak nastąpi ze strony jednego z umawiających się państw oznajmienie o jej uchyleniu.

Będzie ratyfikowana i ratyfikacje będą wymienione w Bernie, w ciągu dwóch miesięcy, lub wcześniej, jeżeli będzie można.

Na dowód czego, obustronni pełnomocnicy niniejszą konwencję podpisali i przyłożyli do niej pieczęcie swych herbów.

Dan w Bernie, 5 (17) listopada roku tysiąc ośmset siedmdziesiątego trzeciego od Narodzenia Chrystusa Pana.

(podpisano) *M. Gorczakow.* (podp.) *Velti.*
(M. P.) (M. P.)

Z tego względu, po dostatecznem roztrząsnieniu tej konwencji, przyjęliśmy ją za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, jakoż niniejszem przyjmujemy ją za dobrą, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jej osnowie, obiecując Cesarskiem Naszem słowem, za Nas, spadkobierców i następców Naszych, że wszystko w tej konwencji postanowione, będzie zachowywane i wykonywane niewzruszenie.

Na dowód czego, tę Naszą ratyfikację, podpisawsz, Własnoręcznie, kazaliśmy zatwierdzić Naszą pieczęcią państwa. Dan w St. Petersburgu, 5 grudnia roku tysiąc ośmset siedmdziesiątego trzeciego od Narodzenia Chrystusa Pana, zaś dziewiętnastego panowania Naszego.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano tak:

„ALEXANDER."
(M. P.)

(Kontrasygnował) Kanclerz Państwa książę *A. Gorczakow.*

—

* Rada Wojenna, roztrząsnąwszy przedstawienie Sztabu Głównego, o oddaniu z tego Sztabu do Głównego Zarządu Intendentury czynności o rachunkach pieniężnych za przewóz wojsk kolejami żelaznemi i wodnemi drogami, uchwaliła:

1. Wszystkie czynności w przedmiocie sprawdzania rachunków, składanych przez Dyrekcje kolei żelaznych i Towarzystw żeglugi parowej za przewożenie wojsk i ładunków wojskowych i wszystkie obrachunki pieniężne z pomienionemi Dyrekcjami za te przewożenia, oddać od 1 stycznia 1874 r. Głównemu Zarządowi Intendentury, i w tym celu wydać drogą ustanowioną rozporządzenie, o przeniesieniu od tegoż samego terminu, gdzie należy, do budżetu Głównego Zarządu Intendentury wszystkich sum wyznaczonych na ten przedmiot według §§ 9 i 10 budżetu Sztabu Głównego.

2. Ażeby dać Głównemu Zarządowi Intendentury, środki do wykonania wkładanego na niego obowiązku, powiększyć od 1 stycznia 1874 r. jego etat przez dodanie dwóch posad buchalterów, pod wszelkiemi względami na takich samych podstawach, na jakich istnieją obecnie znajdujące się w nim podobne posady.

3. Odpowiednio do wyżej powiedzianego, punkt 2 art. 140 i punkt 6 art. 172 I Zb. Post. Wojskowych z 1869 r. zmienić.

Uchwała ta i projekt zmiany punktu 2 art. 140 i punktu 6 art. 172 I Zb. Post. Wojsk. z 1869 r., 5 stycznia roku bieżącego Najwyżej zatwierdzone zostały.

—

* Najjaśniejszy Pan, 30 stycznia r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić intendentowi okręgowemu Kijowskiego okręgu wojskowego, jenerał-majorowi *Komarowskiemu*, w nagrodę wzorowo-gorliwej i pożytecznej jego służby, order św. Anny 1-ej klasy.

—

* Najjaśniejszy Pan, Najmiłościwiej raczył, 31 stycznia r. b. udzielić w nagrodę wzorowo-gorliwej służby, inspektorowi klas,

przy Konstantynowskim Instytucie Miernictwa, rzeczywistemu radcy stanu *Ławrowskiemu*, order św. Stanisława 1-ej klasy.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu 5 lutego r. b., z powodu zgonu członka Rady Państwa, jenerał-adjutanta, jenerała piechoty hrabiego Lüdersa, pułki piechoty jego imienia: 45 Azowski i 58 Pragski, mają nazywać się po dawnemu: pierwszy — 45 Azowskim, a drugi — 58 Pragskim pułkiem piechoty; awansowany został, po ukończeniu kursu nauk w szkole junkrów 2-ej kategorji, podchorąży-junkier Warszawskiego bataljonu fortecznego *Fenin* na chorążego; uwolniony został ze służby, z powodu interesów familijnych, porucznik 22 Niższonowogrodzkiego pułku piechoty *Aleksandrowski*; wykreśleni zostali z list, zmarli: zaliczony do piechoty armji i składu policji pułkownik *Rydzewski* i porucznik 28 Połockiego pułku piechoty *Kuźmin*.

—

* *Departament Telegrafów* podaje do wiadomości publicznej, że na stacji kolei żelaznej Petersbursko-Warszawskiej „Wilejka" (pod Wilnem) otwarte zostało przyjmowanie korespondencji wewnętrznej.

—

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej*. Dla uczczenia pamięci oraz doprowadzenia do skutku życzenia ś. p. Elżbiety Aleksiejówny Księżnej Warszawskiej, Hrabiny Paszkiewicz Erywańskiej, córka tejże Anna, Księżna Wołkońska, aktem darowizny z dnia 2 (14) czerwca 1856 r. legowała procent 5 od sta, od kapitału rs. 5,000 czyli rs. 250 corocznie na posag dla biednej panny moralnego prowadzenia wyznania chrześciańskiego, córki rzemieślnika lub rękodzielnika, urodzonej i wychowanej w Królestwie Polskiem, w wieku od lat 18 do 30 będącej.

Panny urodzone w Warszawie, mają pierwszeństwo przed urodzonemi w innych miejscowościach Królestwa, w każdym zaś wypadku sieroty zupełne, przed półsierotami mającemi ojca, pół sieroty zaś pozbawione matki, przed półsierotami mającemi ojca.

Posag przyznaje się pod obowiązkiem zawarcia związku małżeńskiego, w rocznicę zgonu ś. p. Elżbiety Aleksiejówny Księżnej Warszawskiej, Hrabiny Paszkiewicz Erywańskiej, to jest w dniu 30 kwietnia (12 maja).

W razie niemożności zawarcia związku małżeńskiego w dniu wyżej oznaczonym, czy to z powodu słabości, czy też z powodu przepisów kościelnych, lub innych nadzwyczajnych okoliczności, Rada Miejska oznaczy ku temu inny najbliższy termin, po usunięciu takowych przeszkód.

W roku bieżącym przypadają do przyznania dwa posagi po rs. 250, do jednego z których pozostawia się pierwszeństwo Feliksie Małożewskiej, której w r. z był takowy przyznanym, lecz przez nią z powodu niezawarcia związku małżeńskiego, nie mógł być odebranym.

Kandydatki dla pozyskania w roku bieżącym posagu na zasadach wyżej wskazanych, obowiązane są najpóźniej do dnia 8 (20) marca r. b. wnieść do Rady Miejskiej podania na właściwym papierze stemplowym i dołączyć:

1) Świadectwo, dwóch właścicieli nieruchomości miejskich lub wiejskich o moralnem prowadzeniu się, i że kandydatka jest wyznania chrześciańskiego, wychowana i stale zamieszkuje w Królestwie Polskiem, że jest niezamożnną córką rzemieślnika lub rękodzielnika, z wymienieniem imienia, nazwiska i rodzaju zajęcia tychże.

Świadectwa te, nietylko co do tożsamości podpisów a nadto co do rzetelności podanych faktów, poświadczone być winny, w Warszawie, przez właściwych Komisarzy Cyrkułowych, w innych miastach przez Prezydentów, lub Burmistrzów, po wsiach zaś przez Wójtów Gmin.

Podpisy Prezydentów, Burmistrzów i Wójtów Gmin, poświadczane być winny przez Naczelników powiatowych.

2) Metrykę urodzenia poświadczoną przez właściwy Sąd Pokoju, na dowód że są rodem z Królestwa Polskiego i mają nie mniej 18 i nie więcej 30 lat wieku w dniu do ślubu przeznaczonym to jest 30 kwietnia (12 maja) r. b.

3) Sieroty lub półsieroty winne złożyć, metrykę śmierci rodziców, lub nieżyjących ojca lub matki poświadczoną przez właściwy Sąd Pokoju.

Wrazie niemożności złożenia aktów urodzenia lub zejścia takowe zastąpionemi być mają protokułami w myśl art. 54 prawa o małżeństwie, sporządzonymi przez proboszcza parafjalnego, Sąd Pokoju, Burmistrza, Prezydenta lub Wójta Gminy, z dwóch osób dobrze Urzędowi znanych, datę urodzenia lub zejścia poświadczających. Podpis Prezydenta, Burmistrza, lub Wójta Gminy, ma być poświadczonym przez Naczelnika powiatu; zaś Sądu Pokoju, przez właściwego Prezesa Trybunału.

Przyznany posag wypłacony zostanie nowozamężnej w obecności jej męża, wszakże nie inaczej, jak po złożeniu przez nią Radzie Miejskiej. dowodu przez właściwy Sąd Pokoju poświadczonego, o zawartem przez nią małżeństwie, w terminie ku temu oznaczonym.

Wrazie zaś niezawarcia małżeństwa w dniu oznaczonym, obdarowana utraci prawo do posagu w roku bieżącym, suma zaś posagowa będzie złożoną do depozytu banku, na wyposażenie w roku następnym przyznać się mające, do którego jednak, wspomniona obdarowana mieć będzie pierwszeństwo aż do 30 lat wieku, z obowiązkiem wszakże składania na nowo w każdym roku dowodu moralnego prowadzenia się i niedostatniego położenia.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Od 1 stycznia 1872 r. nastąpiło, jak wiadomo, w Królestwie Polskiem **wprowadzenie nowej ustawy o akcyzie od tytuniu**, Najwyżej zatwierdzonej 4 czerwca 1871 roku.

Za tytuniowo-akcyzne świadectwa i marki, wydane w gubernji Płockiej w ciągu 1872 roku wpłynęło do kas gubernjalnej i okręgowych 8,262 rub. 54 kop., za banderole 27,560 rub. 98 kop. i dodatkowej akcyzy za wyroby tytuniowe oklejone staremi banderolami 30 rub. 95 kop., razem 36,864 rub. 43 kop.

Zastosowanie nowej ustawy w praktyce, jak wskazuje doświadczenie pierwszych lat, dowodzi, że na zasadzie wskazanych przepisów możliwa jest zupełna kontrola nad operacją tytuniową i zapewniony jest dochód skarbu, a z tem wszystkiem, w porównaniu z poprzednim stanem, publiczność ma teraz daleko więcej dogodności, korzystając z wszelkich gatunków tytuniu według upodobania.

—

* **Wykaz cen produktów i artykułów żywności w mieście Płocku, od 16 (28) stycznia do 22 stycznia (3 lutego) 1874 roku włącznie.** Za czetwert: pszenicy I-go gatunku 13 rub. 40¾ kop., II-go gatunku 13 rub. 12 kop., żyta I-go gatunku 9 rub. 10 kop., II-go gatunku 8 rub. 86 kop., jęczmienia I gatunku 7 rub. 38 kop., II-go gatunku 6 rub. 56 kop., owsa I-go gatunku 4 rub. 67 kop, II-go gatunku 4 rub. 43 kop., rzepaku 11 rub. 48 k., grochu 8 rub. 61 kop., gryki 7 rub. 38 kop., kartofli 3 rub. 44½ kop., kaszy: jaglanej 21 rub. 32 kop., jęczmiennej 11 rub. 98 kop., owsianej 14 rub. 76 kop., gryczanej grubej 14 rub. 27 kop., drobnej 21 rub. 32 kop., mąki: pszennej I-go gatunku 14 rub. 76 kop., II-go gatunku 11 rub. 48 kop., żytniej 9 rub. 84 k.; za funt: chleba pytlowego 3½ kop., razowego 2½ kop., mięsa wołowego z opasów stepowych 12 kop., z opasów krajowych — kop., z nieopasów: I-go gatunku 9 kop., II-go gatunku 8 kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny 10 kop., baraniny 7½ kop.; za pud: siana 40 kop., słomy 18 k.; za wiadro: spirytusu 76% Trallesa 6 rub. 10 k., wódki 46% Trallesa 3 rub. 47 kop.; za worek czetwiertniowy płócienny 75 kop. Dowóz produktów w pomienionym tygodniu był niedostateczny. Zarżnięto bydła: wołów 46, wieprzy 36, cieląt 27, baranów —.

(*Dziennik Gub. Płocki*).

Z INNYCH GUBERNJI.

S. Peterb. Wiedom. donoszą, że cesarz austrjacki zwiedził 5 (17) lutego o godzinie 11-ej zrana, **instytut górniczy**. Po obejrzeniu z wielką uwagą muzeum, laboratorjum i wzoru kopalni instytutu, cesarz przyjąć raczył ofiarowane mu przez głównego naczelnika tego zakładu, Ministra dóbr rządowych P. A. Wałujewa, w imieniu instytutu górniczego: kilka sztuk broni zrobionej w fabrykach zołotoustowskich, minerał „Aleksandryt" (nazwany tak od Imienia naszego Najjaśniejszego Monarchy), książkę pod tytułem: „Zbiór wiadomości naukowo-historycznych (Научно-исторический сборникъ). wydaną na pamiątkę stuletniego jubileuszu instytutu górniczego, i medal wybity na tęż pamiątkę. Opuszczając ten zakład, jego cesarska mość zaczył wynurzyć w wyrazach łaskawych swe zadowolenie jego dyrektorowi.

—

* Do gazety *Nowoje Wremia* piszą **z Moskwy**: Tutejszy fabrykant nadworny wyrobów z srebra, p. Owczynnikow, miał zaszczyt okazywać 25 stycznia (6 lutego), w wielkim pałacu kremlińskim, cały zbiór wyrobów artystycznych, na które raczyli zwrócić szczególną uwagę Ich Cesarskie i królewskie Wysokoście. Książę i Księżna Edymburscy raczyli nabyć kilka prześlicznych wyrobow, przeważnie w stylu starożytnym ruskim. Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Cesarzewiczowa kupiła także znaczną ilość wyrobów srebrnych, ozdobionych prześlicznemi deseniami emaljowanemi. Książę i księżna Walji, na pamiątkę pobytu w Moskwie, nabyli znaczną liczbę wyrobów z srebra kutego. Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz nabył także znaczny zbiór wyrobów srobrnych roboty p. Owczynnikowa. Oprócz tego, dostojne osoby z orszaku książąt zagranicznych zwiedzały często magazyn p. Owczynnikowa i kupowały cenne przedmioty z srebra, przyczyniając się w ten sposób do podniesienia w Europie powagi p. Owczynnikowa, jako wzorowego fabrykanta wyrobów ruskich ze srebra.

—

* *Kronsztadzki Wiestnik* donosi, że 31 stycznia odbyła się w Petersburgu **inauguracja** nowej **korwety pancernej**, która nie była jeszcze otrzymała nazwy urzędowej i którą nazwano przy tej sposobności **„Książę Edymburski"**. Budowę tej korwety rozpoczęto w 1872 roku, podług modelu korwety „Jenerał-Admirał." Nowa korweta mieć będzie 4,510 tonn objemu, 255½ stóp długości, 48 stóp szerokości, zanurzać się ma w wodzie od strony rudla na 23 stopy i na przodzie na 19 stóp i posiadać będzie maszynę o sile 900 koni. Korweta buduje się z żelaza podług nowego systemu, plan zaś jej zaprojektowany został przez jenerał-adjutanta, wice-admirała Popowa. Uroczystość inauguracji nie wyróżniała się w niczem od zwykłych tego rodzaju uroczystości. Sprawca uroczystości uderzył pierwszy młotem o sworzeń służący do przymocowania deski położonej na belce; młotek przechodził następnie z rąk do rąk i każdy z obecnych uderzył takowym o sworzeń. Po skończonej uroczystości, książę Edymburski oglądał szczegółowo porozkładane tamże na stole rysunki nowej korwety, po wyjściu zaś z namiotu, zwiedził odlewnię, gdzie w obecności jego wysokości odlano deskę okrętową.

Korweta „Książę Edymburski" spuszczona zostanie na morze w maju 1875 roku.

—

* **Członkowie ruskiego Towarzystwa** jeograficznego zaproszeni zostali na zebranie zwyczajne, które miało odbyć się 6 (18) lutego, o godzinie 7½ wieczorem, w lokalu Towarzystwa, koło mostu Czernyszewa, w domu Ministerstwa Oświecenia Publicznego. Na tem posiedzeniu, członek rzeczywisty P. M. Przewalski miał mieć odczyt o swej podróży trzyletniej w Azji środkowej, przyczem miał zakomunikować szczegóły o pustyni Kobi.

—

* *Gazeta Petersburgska* podaje następujące szczegóły **o bawiącem obecnie w Petersburgu poselstwie bucharskiem.**

Na czele poselstwa bucharskiego stoi Abdul-Kadyr-Bek-bej, mający około 40 lat wieku; uchodzi on u swoich rodaków za człowieka bardzo walecznego; przy zdobyciu przez rosjan pasterunku Szachrisiaba, pomagał on naszym wojskom, biorąc udział w bitwie, przyczem odniósł kilka ran; przy przechodzeniu naszych wojsk przez posiadłości bucharskie, podczas wyprawy chiwińskiej, spotkał on nasze wojska na granicy i witał zwycięzcę Chiwy, jenerał-adjutanta von-Kaufmana. Poseł ma przy sobie dwóch sekretarzy: 1) Agirzę-Achmet-Uraka i 2) Mirzę-Abdul-Wachaba. Pierwszy z nich odznacza się wykształceniem i światłym na życie poglądem. Był on już w Petersburgu w 1869 roku i napisał pamiętniki o Rosji, obejmujące bardzo dokładne i dosadne wrażenia, jakie wywarły na niego życie europejskie i cywilizacja. Ten właśnie Agirza-Achmet-Urak jest literatem, poetą i zarazem astrologiem przepowiadającym z gwiazd przyszłość. Roztkliwiony obchodzoną powszechnie w Rosji uroczystością zaślubin Córki naszego ukochanego Monarchy, Agirza-Achmet-Urak napisał z powodu tego radośnego wydarzenia odę w języku starożytnym perskim, pod tytułem „Palgawi". Oda ta jest zarazem akrostychem i chronogramem: pierwsze litery każdego wiersza tworzą imiona „Marja i Alfred", ostatnie zaś litery wierszy razem wzięte oznaczają rok ślubu.

Bucharowie oglądają codziennie wszystko co jest godnego widzenia w Petersburgu, przyczem okazują szczere podziwienie dla potęgi Rosji. Oto uwaga charakterystyczna, zrobiona przez samego posła, Abdul-Kadyr-beja, po zwiedzaniu jednego z najwspanialszych w naszej stolicy gmachów: „Tak tu dobrze — powiedział on—że przewyższyło to wszelkie moje oczekiwania. Przekonany jestem, i że na tamtym świecie, w raju Mahometa, nie tak jest pięknie jak tu!"

—

* W **Kronsztadzie**, po otwarciu w roku zeszłym **szkoły realnej**, wzmogły się znacznie zasoby szkolne. Kronsztad posiadał dziesięć lat temu tylko szkołę specjalną sterników; obecnie zaś, oprócz kompletnej i ze wszech miar specjalnej szkoły technicznej dla wszystkich oddzielnych gałęzi pomocniczych nauki marynarki, miasto pomienione ma trzy średnie zakłady naukowe, dające wykształcenie ogólne i całą masę niższych szkół specjalnych, mających charakter szkół dla żołnierzy, majtków i ludu. Wszystkie te szkoły przepełnione są uczniami, liczba zaś życzących sobie uczęszczać do nich jest tak znaczna, że w wszystkich prawie przewyższa w dwójnasób i w trójnasób liczbę wakansów. Kronsztad posiada teraz następujące zakłady naukowe: szkołę realną, szkołę specjalną dla kształcenia sterników, inżenjerów-mechaników, konstruktorów okrętów i artylerzystów naszej floty, gimnazjum męzkie klasyczne, szkołę realną 2-go rzędu i gimnazjum żeńskie o siedmiu klasach z kursami pedagogicznemi. (*Gon. Urzęd.*)

—

* W **Tule** otwarty został, 21 grudnia 1873 roku, miejscowy **komitet dam** Towarzystwa pielęgnowania ranonych i chorych wojskowych.

—

* Z **guberuji Wołyńskiej**. Zeszły rok 1873 był odznaczający się, jak powiadają w miejscowym dzienniku gubernjalnym, pod wielu względami, dla gubernji wołyńskiej. Oprócz czynów dobroczynnych i wielu rzeczy pożytecznych, uskutecznionych ostatniemi czasy pod względem interesów miejscowych, życie czynne Żytomierza objawiło się w stawianiu i rozstrzygnięciu wielu ważnych kwestij. I tak na początek można wzmiankować o kwestjach wywołanych przez komitet statystyczny, **co do urządzenia muzeum publicznego w Żytomierzu**, o **badaniach co do ruchu towarowego i pasażerskiego pomiędzy Berdyczowem i Żytomierzem i o jednodniowym spisie ludności tego ostatniego miasta.**

—

* **Z Noworosyjska** piszą do *Nikołajewskiego Wiestnika.*

Ruch statków parowych ruskiego Towarzystwa żeglugi parowej i handlu na **nadbrzeżnej linji kaukazkiej** ciągle się wzmaga. Od 1-go grudnia zaczęły nawiedzać Noworosyjsk co tydzień parostatki tak terminowe pasażerskie, jak i towarowowe. Mieszkańcy osiedli na tej linji dotychczas znajdowali się w niezbyt dobrem położeniu, lecz teraz zaczęli się widocznie poprawiać, i jak się pokazuje, zjawiła się u nich energja i chęć do pracy, lepsze mają miny i często przywożą do miasta owoce i t. p. Wielu z nich gotuje się do zajęcia z wiosną uprawą tytuniu, dla którego tak grunt, jak i klimat tutejszy są bardzo właściwe. W roku 1873 wywieziono z obwodu kubańskiego i okręgu czarnomorskiego tytuniu tureckiego miejscowej produkcji do 200,000 pudów. Z Turcji zaprzestali tu zupełnie zamawiać tytuń, a używają miejscowego, który ostatniemi czasy polepsza się, i przy dobrem pielęgnowaniu, przymiotami swemi nie wiele ustępuje tureckiemu.

Zimy w Noworosyjsku prawie jeszcze nie było, deszcze przepadują często; jeżeli czasami były mrozy, to dochodziły tylko do 4°, a śnieg zjawił się tylko na wierzchołkach gór.

—

* Dnia 25 stycznia (6 lutego) otwarty został w Kijowie **jarmark**, zwany **kontraktami**. Tabory z towarami przybywają jeszcze i zapełniają budy i dom kontraktowy.

—

* **Nekrolog**. Dnia 1 (13) lutego zmarł w Odesie członek rady państwa, jenerał-piechoty, jenerał-adjutant **hrabia A. M. Lüders**.

Imię Lüdersa należy do liczby imion, które wsławiły się w naszej armji na polach bitew i znane jest dobrze naszym wojskom. Rozpocząwszy zawód wojskowy w stopniu oficera w 1807 roku, hrabia Lüders brał udział we wszystkich prawie wojnach, jakie Rosja prowadziła od owego czasu do kampanji krymskiej włącznie. Najbardziej odznaczył się on podczas wojny tureckiej w latach 1828—1829, przyczem za bitwę pod Ajdosem ozdobiony został orderem św. Jerzego 4-ej klasy. Następnie, już w stopniu jenerała, hrabia Lüders brał czynny udział w wojnie z rokoszanami polskiemi, potem zaś w wojnie na Kaukazie. Trafne rozporządzenia i waleczność Lüdersa podczas działań wojennych w Siedmiogrodzie, zyskały mu wysoką nagrodę—order św. Jerzego klasy 2-ej. Podczas wojny wschodniej jenerał-adjutant Lüders działał z odznaczeniem nad Dunajem, poczem mianowany był dowodzącym wojskami armji południowej i nareszcie głównodowodzącym wojskami w Krymie. W1861 r. jenerał-adjutant Lüders mianowany był głównodowodzącym 1-ą armją i namiestnikiem w Królestwie Polskiem, w następnym zaś roku wyniesiony został do godności hrabiego.

Jenerał-adjutant hrabia Lüders był szefem 45-go pułku azowskiego i 58-go pułku pragskiego piechoty.

—

* **Rewel**. Do *St. Peterb. Wiedomo.* piszą ztąd, że 29 stycznia **sześć wagonów**, naładowanych zbożem, podczas jazdy pociągu z przystani do stacji, **oderwało się od pociągu i cofnęło napowrót**. Szybkość tego ruchu powrotnego, w chwili powrotu wagonów do przystani, była tak wielka, że kiedy uderzyły o tabor wagonowy, dwa wagony rozbiły się, a cztery pozostałe doznały mniej lub więcej znacznych uszkodzeń. Nieszczęśliwy wypadek ten tłumaczy się poprostu: łańcuchy, łączące wagony, były nadzwyczaj słabe.

—

* **Samarkanda**. W końcu października otrzymano tu wiadomość o pojawieniu się w górzystych okolicach (na południe od Samarkandy) dość znacznej **bandy rozbójników**; banda ta zostawała pod dowództwem mieszkańca Szachirisiabskiego Abdul-Kadyr-mirachura i składała się częścią z szachirisiabzców (poddanych bucharskich), częścią zaś z mieszkańców kiszlaków górskich. Zuchwalstwo bandy powiększało się z dniem każdym. Kilka osób zostało zrabowanych na rozmaitych drogach, a 30-go października banda, jak donoszą w *Turkiest. Wiedom.*, jawnie napadła i zrabowała kiszłak Werchnij Farab, przyczem niektórzy mieszkańcy Farabu zostali poranieni. Widząc, iż sami mieszkańcy kiszłaków górskich nie mogą sobie poradzić z rozbójnikami, kapitan Szpicberg wyruszył przeciw nim z konwojem kilkunastu kozaków. Rozbójnicy, ufając w swą siłę, urządzili zasiek na górze Saty-Dżumańskiej i przyjęli kozaków strzałami. Lecz kozacy żwawo rzucili się na zasiek, i mimo oporu, rozproszyli całą bandę, ująwszy przytem kilku rozbójników. Przywódca bandy jednakże zdołał się ukryć.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Ateny, 22 lutego. Nowe ministerstwo ukonstytuowało się w następującym składzie: Bulgaris — prezes, Delyanis—minister spraw zagranicznych, Valusopulo — skarbu, Trinedetta—wojny, Zalonis—marynarki, Papamichailopulo—sprawiedliwości, Thirolopulo—wyznań.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Czytamy w *Nordzie*: Jedna z depesz nadesłanych z Madrytu, zapowiada ewentualność plebiscytu, za pomocą którego naród hiszpański ma być wezwany do oświadczenia się w kwestji ustanowienia stałej formy rządu w tym kraju. Plebiscyt ten przeznaczony byłby, jak wszystkie zresztą plebiscyty, do uświęcenia faktów spełnionych, czyli, jak w obecnem położeniu rzeczy, uświęciłby ogłoszenie rzeczypospolitej pod prezydenturą marszałka Serrano. Ci, którzy zostaną wyznaczeni do sformułowania pytań, na które ma odpowiadać lud hiszpański, będą wiedzieli dobrze jak je urządzić mają, to jest, postawią pytania w taki sposób, że jedna tylko odpowiedź będzie możliwą, mianowicie zaś dogodna widokom osób dzierżących obecnie ster rządu. Nie zapytają oni wyborców, czy chcą mieć rzeczpospolitą lub monarchję i jakiej chcą monarchji, lecz postawią ich w ostateczności, albo usankcjonowania teraznięjszego systemu rządu, lub też rzucenia kraju w przyszłość niepewną, nieokreśloną — a w obec takiego zagadnienia, decyzja ciała wyborczego nie może być wątpliwą. Tym sposobem zresztą postępuje się zawsze we wszystkich plebiscytach i byłoby niesprawiedliwem poczytywać za występek rządowi księcia de la Torre, iż pragnął skorzystać także z tak dowcipnego systemu. Odtąd też marszałek Serrano zjednany jest zupełnie na korzyść tego projektu plebiscytu, który rzeczywiście otwiera mu świetne widoki. Prezydentura dożywotnia, lub co najmniej, dziesięcioletnia, uznanie rządu przez mocarstwa zagraniczne, a może w skutek takiego uznania, dogodniejsze załatwienie trudności finansowych, zakończenie penurji pieniężnej, a z nowemi środkami pieniężnemi, skuteczniejsze działanie przeciwko powstaniu karlistowskiemu, mniej więcej blizkie przywrócenie porządku na całym półwyspie — czyliż to wszystko nie jest w stanie skusić nawet mniej ambitnego jak książę de la Torre człowieka? A dla osiągnięcia tych wszystkich rezultatów, potrzeba tylko plebiscytu! Jednakże nie wszystko będzie zrobione i wtedy nawet, gdy już rzeczpospolita zostanie ogłoszona i marszałek Serrano wybrany jej prezydentem dożywotnim lub na lat dziesięć, albowiem tej nawet rzeczypospolitej potrzeba będzie ministerstwa. Jakież to będzie ministerstwa? Już w tej chwili można przewidywać na pewno, że redykaliści ogarną ster władzy. Mówią wprawdzie o powrocie p. Castellara na posadę prezesa rady, lecz ten wymowny i uczciwy marzyciel będzie tam tylko dla formy i dla ocalenia pozorów, istotny zaś rząd będzie się składał z radykalnych którzy potrafili już zaraz po zamachu stanu z d. 3 stycz. zapewnić sobie największą część ministerjalnych posad. Pp. Martos i podobni jemu popychają marszałka Serrano do plebiscytu i oni to właśnie liczą na to, iż skorzystają z jego słabości i z ambicji, ażeby zrobić zeń narzędzie swoich własnych widoków. Jeżeli zapytamy, jaka będzie przyszłość Hiszpanji z podobnym rządem na czele, odpowiedzieć można przypomnieniem, co też same stronnictwo uczyniło już pierwej z tego kraju w chwili gdy król Amadeusz powziął nieszczęsną myśl powołać je do władzy. Czy będziemy świadkami nowego doświadczenia w tym rodzaju? Być może. Jednakże i to jest możliwem, iż Martos i jego przyjaciele nie są już tak bliskiemi do osiągnięcia swoich zamiarów, jak sami sądzą, gdyż jenerał Pavia nie jest tak bezinteresowanym na bieg spraw politycznych, jakby to można było podejrzewać z jego obojętności oficjalnej.

* Depesza nadesłana z Saint-Jean de Luz w dniu 17-m lutego do dziennika *Standard*, donosi, że w owem mieście otrzymano wiadomości z *Santander* potwierdzające pogłoskę, że jenerał Moriones posuwa się szybko w kierunku ku Bilbao, że zdobył Onton leżący na brzegu morza i miał nawet odebrać powstańcom Portugalettę. Zdobycie tego fortu ułatwiłoby szczególniej działania Morionesa od strony morza i współdziałanie floty do wyswobodzenia Bilbao. Lecz wiadomości nadesłane do dziennika *Standard*, nie mają urzędowego charakteru i dla tego trzeba je przyjmować z dobrodziejstwem inwentarza.

—

* Jedynym ważnym wypadkiem, spełnionym obecnie w Anglji, jest nawrócenie starych torysów. Przyjmują oni znowu p. Dizraeli za naczelnika obydwóch grup stronnictwa, w oczekiwaniu, zanim kierunek przejdzie w ręce lorda Derby. Lord Salisbury zasiądzie w nowym gabinecie. Przyjęcie tam jego pociągnie także jego przyjaciół, którzy odłączyli się byli od ministerstwa Dizraelego wówczas, gdy ten ostatni przedsiębrał swój wielki manewr reformy wyborczej w roku 1867. Trzeba przyznać, że taktyka ta złą nie była, ponieważ owa reforma wyborcza, inaugurowana przez naczelnika stronnictwa torysów w chwili gdy wybory rozszerzone były przedmiotem powtórnej narady, dała konserwatystom taką większość, jakiej nie miewali już od lat czterdziestu.

—

* Ostatnia zmiana ministerjalna w Konstantynopolu powstała, w niejąkiej części przynajmniej, z powodu kwestji armeńskiej. Jeżeli można wierzyć dziennikowi *le Français*, były wielki wezyr miał zgodzić się ostatecznie,—na nalegania ministra spraw zagranicznych, który przedstawił potrzebę podobania się Francji w chwili finansowej podróży Sadyka-paszy—na nadanie hassunistom wikarjusza apostolskiego za cywilnego szefa i na zapewnienie im pewnej egzystencji. Lecz, w kilka dni potem, na radzie gabinetowej, minister wojny Hussein-Avni-pasza powstał przeciwko proponowanemu urządzeniu, oświadczając, iż protestuje z całą siłą przeciwko zamachowi wymierzonemu na wszechwładztwo sułtana przez uznanie zgromadzenia, które ma mieć za szefa cywilnego mandatarjusza papiezkiego. Uwaga ta uderzyła żywo sułtana, który przyznał słuszność seraskierowi i powołał go zaraz do zastąpienia Mechmeda-Ruszdi na posadzie wielkiego wezyra. Lecz z drugiej strony mówią o starciu jakie zaszło pomiędzy wielkim wezyrem a ministrem wojny z powodu takich wydatków w wydziale wojny, przeciwko którym pierwszy minister powstał energicznie, i to właśnie starcie rozsądzone przez Abdul-Azisa, na korzyść Husseina-Avni-paszy, miało spowodować ostatecznie teraźniejsze przesilenie gabinetowe.

* Wiedeńska *Neue Freue Presse*, która chętnie zajmuje się sprawami wschodniemi z punktu zapatrywania się polityki austrjackiej, zawiera o upadku wielkiego wezyra, Mechmeda-Ruszdi, spostrzeżenia zasługujące na przytoczenie. Dziennik ten, jak wszystkie organa wiedeńskie, utrzymywał ciągle, iż utrzymanie niezależności państwa otomańskiego jest koniecznością polityczną, tak samo z punktu zapatrywania się interesów Austro-Węgier, jako i ze stanowiska pokojowej polityki europejskiej. Lecz ostatni wypadek zaszły w Konstantynopolu, natchnął tę gazetę uwagami całkiem przeciwnemi. „Przyjaciele Turcji, powiada ona, nużą się wreszcie obroną takiego państwa, którego dygnitarze są nieustannie przemieniani. Niebezpieczeństwo zagrażające Turcji nie pochodzi od narodowości chrześcjańskich za Bałkanem—mieści się ono raczej w obmierzłej administracji finansowej. Być może, iż komisja europejska, którą zaproponowano, zdoła strzedz i uporządkować gospodarstwo tureckie. W takim razie Turcja zostanie wzięta w opiekę; będzie sprawiedliwem, odjęcie marnotrawcom wolności rozporządzania ich mieniem, a na takie obejście się z nią Turcja zasłużyła z pewnością.

* Wiadomo już, że król Szwecji i Norwegji oświadczył w mowie mianej przy otwarciu storthingu norwegskiego, że zgadza się na życzenia objawiane już często przez to zgromadzenie, czyli że przychyla się do tego, ażeby na przyszłość ministrowie brali udział w naradach izby. Lecz rząd znowu ze swojej strony postawił wiele warunków, co do których storthing wezwany będzie oświadczyć swe zdanie, a z których najgłówniejsze są następujące: Korona będzie mogła rozwiązywać storthing i zwoływać kolegja wyborcze, bądź to podczas posiedzeń, bądź też w przerwach pomiędzy niemi, wyjąwszy czterech pierwszych miesięcy po wybraniu nowej izby i czterech ostatnich jej istnienia; pensja retretowa ministrów dymisjonowanych, nie może być mniejszą niż połowa ich zwykłej płacy. Przepis konstytucji zalecający koronie ostateczne rozstrzyganie rezolucji storthingu jeszcze przed zamknięciem izby, zostanie uchylony; zwykłe posiedzenia storthingu nie będą trwać dłużej nad cztery miesiące.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 19 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu zgromadzenia narodowego toczyły się dalsze obrady nad prawem podatkowem i przyjętą została poprawka p. Pouyer-Quertier, podług której nałożony być ma podatek stały w wysokości 20 centymów na czeki, przeznaczone do obrótów pomiędzy dwoma rozmaitemi targami pieniężnemi, oraz stały podatek w wysokości 10 centymów na takie czeki, które służą do obrotu na miejscowym targu pieniężnym. Następnie przyjęto artykuły 8 i 9 pomienionego prawa podatkowego ze zmianą, podług której wszystkie legalne postanowienia względem czeków francuzkich, zastosowane być mają także względem takich czeków, które przybywają z zagranicy na francuzkie targi pieniężne i płatne są we Francji. Tak samo czeki mogą być ostemplowane przed wszelkiem zaindosowaniem i nałożoną ma być na nie ruchoma taksa stemplowa w wysokości 10 centymów.

* *Paryż, 20 lutego.* Znaczniejsi członkowie stronnictwa republikańskiego radzili p. Ledru-Rollin, ażeby zrzekł się kandydatury, jako członek zgromadzenia narodowego z departamentu Vancluze; lecz odrzucił on wszelkie tego rodzaju propozycje.

* *Paryż, 20 lutego.* Podług otrzymanych tu wiadomości z nad granicy hiszpańskiej, miasto Berga obleganem jest ponownie przez karlistów.

* *Wiedeń, 20 lutego.* Izba deputowanych odrzuciła na dzisiejszem swem posiedzeniu, przy imiennem głosowaniu, 129 głosami przeciwko 114 zaproponowany przez właściwą komisję projekt do prawa w przedmiocie zniesienia opłaty stemplowej od gazet. Minister finansów oświadczył się w imieniu rządu przeciwko pomienionemu projektowi do prawa.

* *Haga, 19 lutego.* Konsul niderlandzki w Singapore doniósł tu dziś drogą telegraficzną, iż artylerja niderlandzka wyruszyła z Atchinu, gdzie pozostawiono tylko oddział wojsk, celem wykonania robót fortyfikacyjnych w pobliżu meczetu i Kratonu. Powiadają, że Atchin blokowanym być ma nawet podczas nadchodzącej pory wiatrów.

* *Amsterdam, 20 lutego.* Podług otrzymanej tu dziś depeszy z Penang, zaczerpniętej z tamtejszej gazety, dnia 15 b. m. miały miejsce znaczne potyczki pomiędzy atchinami i wojskami niderlandzkiemi, przyczem te ostatnie poniosły znaczne straty w zabitych i ranionych, pomiędzy którymi znajduje się kilku oficerów. Straty atchińców nie były wiadome.

* *Lizbona, 19 lutego.* Podług otrzymanych tu wiadomości z Ameryki południowej, jenerał Lopez obrany został prezydentem Paragwaju.

* *Londyn, 21 lutego.* Podług ogłoszonej nowej listy ministrów, gabinet złożonym jest jak następuje: Disraeli—pierwszy lord wydziału skarbu, lord Cairns—lord-kanclerz, książę Richmond— prezes tajnej rady, Malmesbury—minister sprawiedliwości, hrabia Derby— sekretarz stanu wydziału spraw zagranicznych, margr. Salisbury— sekretarz stanu wydziału spraw indyjskich, C. Carnarvon—sekretarz stanu wydziału kolonij, Gathorne-Hardy—sekretarz stanu wydziału wojny, R. Cross—sekretarz stanu wydziału spraw wewnętrznych, Stafford-Northcote—kanclerz izby skarbowej, baronet Manners—jeneralny dyrektor poczt i Ward-Hunt — pierwszy lord admiralicji (minister marynarki).

* *Londyn,-21 lutego.* Ogłoszona przez *Timesa* depesza z Sierra Leone donosi, iż podług otrzymanych tam wiadomości z przylądka Coast-Castle, z dnia 28 stycznia, wojska angielskie zajęły Kumassie i król aszantów wraz z otoczeniem swem znajduje się w ich ręku jako jeniec.

* *Yeddo, 19 lutego.* Prezes ministerstwa Smakara podał się do dymisji, która nie została jednak przyjętą przez mikada. Opinja publiczna przychylną jest wojnie przeciwko Korei; w przeciwnym razie obawiają się wybuchu wojny domowej. Jak donoszą z Nangasaki w okręgu Fijen miały już miejsce rozruchy.

* **Proces mniemanych dzieci Ludwika XVII.** W dalszym ciągu obrony, Juljusz Favre opowiadał o ucieczce Naundorfa z Temple. Spuszczono go do grobu w trumnie urządzonej tak aby mógł swobodnie oddychać, i w tymże samym dniu odbyła się obdukcja zwłok dziecka przedstawionego lekarzom na miejsce księcia, które pogrzebano zaraz potem bez trumny w obrębie Temple. Napoleon I stosownie do skazówek udzielonych sobie przez Józefinę, która wiedziała o tajemnicy Barrasa, kazał odkopać grób delfina, lecz znaleziona w nim trumna była pustą; jednocześnie odgrzebano w Temple szkielet dziecka pochowanego bez trumny. Historja Ludwika XVII od ucieczki z Temple czyli od r. 1795 do 1810 nie jest dobrze wyjaśnioną; prawdopodobnie spędził on te lata w więzieniu, gdzie nauczył się mechaniki i zegarmistrzostwa. Interes Napoleona nie pozwalał mu uwolnić syna królewskiego, który uniknął śmierci w więzieniu, jak wnosi Favre, dzięki prośbom Józefiny, lub jakimś względom polityki cesarza. Co do zarzutu, iż Naundorff nie znał dokładnie języka francuzkiego, obrońca prosi, aby odwołano się w tej kwestji do osób, które zostawały w blizkich stosunkach z księciem za granicą. Szczególniejszy nacisk Favre kładzie na szacunek okazywany Naundorffowi na dworach: angielskim i holenderskim. W tym ostatnim kraju był on bardzo życzliwie traktowany przez ministra wojny, któremu przedstawił swoje odkrycia w pirotechnice i sztuce wyrabiania broni.

„Książę“ chciał aby z wynalazków jego korzystała Francja, ale francuzki minister wojny z pogardą odrzucił ofiarę Naundorffa; przeciwnie rząd holenderski hojnie wynagrodził jego usługi. Sam król okazywał mu wiele współczucia, niedługo jednak książę cieszył się zmianą losu; cierpienia nagłe i niewytłómaczone zabrały go wkrótce ze świata. Podczas krótkiej choroby pretendenta, król holenderski troskliwie dowiadywał się o jego zdrowie, i w zastępstwie swem posłał dwóch adjutantow na jego pogrzeb. Odprowadzili także zwłoki Naundorffa na cmentarz trzej ministrowie i piętnastu wyższych oficerów. W mowie pogrzebowej oddano hołd „synowi królewskiemu“, który schronił się na łono wieczności „od prześladowań ludzi żądających wyplenić ród jego na ziemi“. Sympatje te dworu holenderskiego, mówi Juljusz Favre, ugruntowane były na znajomości dokumentów dyplomatycznych dotyczących sprawy Ludwika XVII-go.

Ważną jest także okolicznością, że Naundorff, chociaż metryka jego świadczyła, iż urodził się w Anglji, a więc jako poddany angielski nie mógł otrzymać praw obywatelstwa w Holandji, uznanym został za francuza przez Izby holenderskie prawie jednogłośnie, bo z wyjątkiem trzech głosów, i w ten sposób dostąpił obywatelstwa holenderskiego.

Jeden z członków Izby wyraził się wtedy, że Holandja poczytuje sobie za honor zaliczyć do rzędu swych dzieci spadkobiercę najsławniejszych królów francuzkich, potomka Henryka IV-go.

Na przyszłem posiedzeniu sąd wysłucha wniosków prokuratora. (*Gaz. Pols.*)

WYKAZ BIBLJOGRAFICZNY

książek wydanych w Warszawie, Kaliszu i Lublinie, a rozpatrzonych przez Warszawski Komitet Cenzury od dnia 20 stycznia (1 lutego) do 2 (14) lutego 1874 roku.

I. W Warszawie.

a. W języku ruskim:

О геодезическихъ линіяхъ на поверхности земнаго сфероида. Разсужденіе написанное **Антономъ Зелинскимъ**, и. д. профессора Института сельскаго хозяйства и лѣсоводства въ Новой-Александріи, для полученія степени доктора. Въ типографіи варшавскаго Учебнаго Округа.

„Варшавскія Университетскія Извѣстія“ 1873. № 5. Въ типографіи варшавскаго Учебнаго Округа.

Отчетъ о дѣйствіяхъ варшавской дѣтской больницы, на Сольной улицѣ въ домѣ подъ № 4 (814) за 1873 годъ. Въ типографіи Ивана Яворскаго.

b. W języku polskim:

Żywoty Świętych Pańskich na wszystkie dni roku, z przydaniem do każdego, pożytku duchownego i właściwej modlitwy, tudzież na wszystkie uroczystości i święta krótkie nauki, przez **ojca Prokopa** kapucyna. Zeszyt III. Nakład i własność Maurycego Orgelbranda. Druk S. Orgelbranda synów.

Wielbij duszo moja Pana. Książka do nabożeństwa, ułożona przez księdza **Prokopa** kapucyna. Wydanie drugie poprawione. Nakład Maurycego Orgelbranda w Warszawie.

Dzieła **Darwina**. Poszyt 5. Druk Józefa Sikorskiego.

Akcyjne Towarzystwo przemysłowe zakładów mechanicznych i górniczych „Lilpop, Rau i Loewenstein“ w Warszawie. Cennik maszyn i narzędzi rolniczych, oraz innych wyrobów z żelaza i mosiądzu. W drukarni J. Ungra.

Księga wynalazków przemysłu i rękodzieł. Historyczny rozwój ludzkości i środki oświaty. Tom II. Zeszyt 3. Nakładem Michała Glücksberga; drukiem Aleksandra Pajewskiego.

Wykład chorób wenerycznych. Zeszyt 8 i 9. W drukarni J. Bergera.

Wykłady kliniczne N 1. **S. Jaccoud**. O zakłóceniach mowy w chorobach nerwowych (Aphasia, Alalia). Przekład z francuzkiego. Druk Karola Kowalewskiego.

Wiadomości archeologiczne. Spostrzeżenia lat ostatnich w dziedzinie starożytności krajowych. Czasy przedhistoryczne. I. W drukarni S. Orgelbranda synów. Rysowano i wycięto w „Drzeworytni warszawskiej.“

Adam Wiślicki. Podręczna encyklopedja powszechna, w 2 tomach, z atlasem. Część II. Zeszyt 9. (Majtek—Miara). Nakładem i drukiem redakcji „Przeglądu Tygodniowego.“

Co wychowanie z dziecka zrobić może i powinno? Wskazówki postępowania z dziećmi, na doświadczeniu i nauce oparte. Nakładem i drukiem „Opiekuna Domowego“.

Wspomnienia z podróży po Kaukazie, przez **Wł. Podlewskiego**. Druk J. Ungra.

Sprawozdanie kassy pożyczkowej przemysłowców warszawskich za rok 1873. W drukarni J. Noskowskiego.

Sprawozdanie z działań stowarzyszenia spożywczego „Merkury“, za 9-te półrocze, t. j. od 1-go lipca do ostatniego grudnia 1873 r. Druk Aleksandra Pajewskiego.

Herworth Dixon. Ziemia święta. Przełożył z angielskiego Stanisław Boduszyński. Nakładem i drukiem redakcji „Przeglądu Tygodniowego“.

Podróż na około świata w ośmdziesięciu dniach, przez **Juljusza Verne**. Z francuzkiego przełożył Józef Grajnert. Część II i III. (Wydawnictwo Józefa Grajnerta). Czcionkami „Gazety Lekarskiej“.

O dawnem prawie polskiem, jego nauce i umiejętnem badaniu; skreślił **Michał Bobrzyński**. (Odbitka z „Niwy“). Skład główny w księgarni St. Czarnowskiego i S-ki. Druk Józefa Sikorskiego.

Przepisy dla majtków i palaczy. Druk J. Noskowskiego.

Najwyżej zatwierdzona 1-go stycznia 1874 roku Ustawa o obowiązku służby wojskowej. W drukarni warszawskiego Okręgu Naukowego.

Fejgela Magid, czyli kobieta kaznodzieją. Obrazek z życia prowincjonalnego żydów, przez **A. Bernsteina**. Tłomaczył z niemieckiego J. R. Nakładem tłómacza. Druk S. Lewenthala.

Zasady wychowania domowego. Odczyt publiczny **Jana Papłońskiego**, dyrektora warszawskiego instytutu głuchoniemych i ociemniałych, miany 5-go marca 1871 r. (Wydanie 3-e). W drukarni instytutu głuchoniemych i ociemniałych.

Kilka myśli o wychowaniu i wykształceniu niewiast naszych przez **A. D.....cką.** (Wydanie drugie). Nakładem księgarni Gebethnera i Wolffa. Druk J. Ungra.

Wiadomość o szkaplerzu męki Pańskiej, z dodatkiem stosownego nabożeństwa i rozmyślań na każdy dzień tygodnia. W drukarni Czerwińskiego i S-ki.

Nabożeństwo wielko-postne, zawierające sześć odmiennych sposobów odbywania drogi krzyżowej na sześć tygodni wielkiego postu, Gorzkie Żale i różne pieśni pobożne przez wiernych, w tymże czasie najwięcej używane, zebrane i ułożone przez **ojca Honorata kapucyna**. W drukarni Jana Jaworskiego.

Wolno-mularstwo i jezuityzm, przez **Artura Storcha**, w przekładzie polskim. Poszyt 27. Druk F. Krokoszyńskiej.

Półtony humorystyczne, zebrane przez **Złotego Lola** i **Oskara Młota**. (Cena kop. 20). Główny skład w księgarni J. Breslauera. Druk J. Korzeniowskiego.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu, czyli nabożeństwo do Trójcy Przenaświętszej, zebrane na uproszenie odwrócenie zaraźliwego powietrza, oraz wszelkich klęsk i kar bożych, przez **M. B. C.** W drukarni Czerwińskiego i S-ki.

c. W języku łacińskim:

Directorium divini officii peragendi juxta rubricas breviaris et missalis romani, tam generalis quam particulares ac decreta S. R. C. in annum post Bissextilem et Embolismalem secundum 1874 ad usum dioecesis Sandomiriensis auctoritata et mandato illustrissimi, excellentissimi ac reverendissimi domini Josephi-Michaelis Juszyński, Dei miseratione et S. Apostolicae Sedis gratia episcopi Sandomiriensis, in Sacerdotio Jubilati, ordinis S. Annae II cl. Equitis, conscriptum per Constantinum Foltański Eccl. par. in Góry Wysokie Curatum S. T. C. Typis Czerwiński et Comp.

d. W języku hebrajskim:

Ceena Urcena, t. j. Tłomaczenie Pięciu ksiąg. W drukarni S. Orgelbranda synów.

Midrasz Szmuel. W drukarni J. Goldmana.

Szare Chakdusze, t. j. Brama święta. W drukarni P. Lebensona.

Szare Teszuwa, czyli Miejsce odpowiedzi. W drukarni Ch. Keltera.

Mase Megimeł Achen, t. j. historja trzech braci. W drukarni J. Lebensona.

Amon Padgog, t. j. Doświadczony pedagog. W drukarni Aleksandra Ginsa.

Mikwe Izrael, t. j. Nadzieja Izraela. W drukarni J. Lebensona.

Birchat Chamazen. W drukarni N. D. Zysberga.

II. W Kaliszu.

W języku łacińskim:

Rubricella divini officii et missarum directiva juxta rubricas breviarii et missalis Romano Seraphici A. S. S. N. Pio Papa VI anno domini 1785 die 7 Septembris observari praeceptas ad usum F. Fr. Minorum S. P. N. Francisci Reformatorum almae Provinciae S. Antonii Padvani pro anno communi M.D.CCCLXXIV post bissextillem secundo. Edita opere P. Ignatii Kęcki Ord. Minor. Reformati. Typis W. Hindemith.

Directorium divini officii recitandi et missarum celebrandarum juxta rubricas generales et particuliares ac decreta S. R. C. ad usum fratrum sacri ac Seraphici ordinis minorum S. P. N. Francisci Conventualium et Monialium S. Clarae V. in provincia Polona pro anno domini 1874 ut unanimes uno ore honorificetis Deum et Patrem D. N. J. Ch. Typis Josephi Mroczek.

III. W Lublinie.

W języku hebrajskim:

Chumesz, t. j. Pięcioksiąg Mojżesza. Część I, II, III, IV, V. W drukarni J. Cherschenhorna i M. Schneidermessera.

Redaktor, **Mikołaj Berg**.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 11 (23) lutego.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę, — *w teatrze wielkim:* opera **Gli Ugonotti,** przez artystów włoskich; abonament N. 9 lit. A.;—*w teatrze rozmaitości:* komedje **Przechodzień; Przezorna mama;** we czwartek,—*w teatrze wielkim:* opera **Gli Ugonotti,** przez artystów włoskich; abonament N. 9 lit. B.;—w piątek, *w teatrze rozmaitości:* komedja **Safanduły;** —*w teatrze wielkim:* dramat **Otello;** w sobotę,— *w teatrze wielkim:* trajedja **Don Carlos**—(benefis pani Modrzejewskiej);—*w teatrze rozmaitości:* opery **Piękna Galatea; Verbum nobile; Dziesięć cór na wydaniu;** w niedzielę, — *w teatrze wielkim:* balet **Flick i Flock,**—*w teatrze rozmaitości:* komedja **Poskromienie złośnicy.**

WIELKI TEATR. — *Dziś,* w poniedziałek, opera w 5-ciu aktach, **Gli Ugonotti (Hugonoci),** przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — Początek o godzinie 7-ej.—*Jutro,* we wtorek, trajedja **Hamlet.**— *Wczoraj,* było osób 1085.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś,* w poniedziałek, komedja w 1akcie, **Wiosna;**— komedja w 4-ch aktach, **Zemsta za mur graniczny.** — Początek o godzinie 7 i pół. — *Wczoraj,* było osób 794.

W WIELKIM TEATRZE. — *W niedzielę,* d. 17 lutego (1 marca) r. b., o godzinie 1-ej z południa, dane będzie **Przedstawienie** na korzyść **Przytuliska,** składające się: 1. Z żywych obrazów przedstawionych przez amatorki i amatorów, pomysłu i układu p. Wojciecha Gersona, do poematów: Kochanowskiego, Klonowicza, Brodzińskiego, Bohdana Zaleskiego, Odyńca, Mickiewicza, Malczewskiego, Pola, Deotymy, z których stosowne ustępy wypowiedziane będą przed każdym obrazem. 2. Z części muzycznej pod dyrekcją p. Müncheimera, w której oprócz orkiestry Wielkiego Teatru, przyjmą udział amatorki i amatorowie. 3. Z komedji francuzkiej odegranej przez amatorów. — Bliższe szczegóły afisze dzienne ogłoszą. — Biletów na to przedstawienie dostać można w księgarni p. Gebethnera na Krakowskiem-Przedmieściu.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *We czwartek,* 14 (26) lutego r. b., o godzinie 8-ej wieczorem, da **Koncert Hans von Bülow,** nadworny pjanista Najjaśniejszego Cesarza Niemieckiego.— Cena miejsc: krzesło w pierwszym rzędzie rs. 3 k. 5, krzesło w 5-u następnych rzędach rs. 2 kop. 5, krzesła pozostałe rs. 1 kop. 55, miejsce nienumerowane rs 1 kop. 5.—Osoby życzące nabyć wcześniej bilety, zechcą zapisywać się na listę otwartą w księgarniach: pp. Gebethnera i Wolffa i Sennewalda.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie,* **Koncert słynnych śpiewaków** panien: Rossini i A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 30.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt.*

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński.*

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl.*

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 11½ do 12½, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew.*

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter.*

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring.*

Przyjmowanie chorych przychodnich na poradę bezpłatną

„w szpitalu Dzieciątka Jezus“

(wejście przez drzwi główne od placu Dzieciątka Jezus)

Choroby wewnętrzne: Dr *Pogorzelski* każdodziennie od godziny 9 do 10 rano.

Choroby zewnętrzne: Dr *Orłowski* każdodziennie od godz. 10 de 11 rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

Dr *Orłowski* we wtorki, czwartki i soboty od godziny 11 do 11½ rano.

Dr *Wszebor* w poniedziałki, środy i piątki od godziny 11 do 11½ rano.

* W dniu 10 (22) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 49, wyzdrowiało 58, umarło 8, pozostało 1810 (mężczyzn 880, kobiet 930), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 187, kobiet 189.

Przyjechał: — Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości, hrabia *Uruski,* z zagranicy.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnant *Ulrich,* do Brześcia;— Dyrektor ministerstwa dróg i komunikacji, hrabia *Kleinmichel,* do Skierniewic;— Orszaku Jego Cesarskiej Mości jenerał-major hrabia *de Balmen,* i rzeczywisty radca stanu *Freiberg-Rozenfeld,* do St. Petersburga.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 11 (23) Lutego 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	k.	Płacono R.	k.
Berlin . . . . 100 Tal. . . .	2 m.	108	37 1/2	108	7 1/2
„ . . . . „ . . .	8 d.	108	7 1/2	107	77 1/2
Gdańsk „ . . . „ . . .	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk. . . .	2 m.	—			—
Londyn . . . 1Ft. Szter. . . .	3 m.	7	28 1/2	7	26 1/2
„	kr. ter.	7	27 1/2	7	25 1/2
Paryż . . . . 300 Frank . . .	10 d.	87	15	86	85
„	„	87	30	87	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A. . .	2 m.	96	60	—	—
„ . . . à vista . . .		97	50	97	5
Petersburg . . 100 Rsr. . . .	3 m.	98	25	—	—
„ . . . . „ „ . . .	3 d.	100	—	—	—
Moskwa . . . „ „ . . .	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	143	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100 . . .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	—	68	50
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	77	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		114	-	113	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		100	50	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	127	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 . .		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę				—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	45	94	15
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	95	93	65
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2]) . . .		92	60	92	30
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .		88	5	87	75
„ „ „ II Serja . .		87	60	87	35
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	—	78	70
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .		97	75	96	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	50
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .		166	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		166	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		—	—	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. —; k. 67 7/8.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 84 13/18.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 97 2/9.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 56 7/9.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 91 1/9.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 1002.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodu za m. Styczeń 1874 r.

1. Za przewóz 28,471 osób	Rs.	35,342 k. 56
2. Za przewóz 1,732,876 pud. towarów		100,443 k. 39½
3. Dochody różne		687 57½
Razem	Rs.	136,473 k. 53
W miesiącu Styczniu 1873 r. dochód wynosił		85,889 k. 69
Zatem w Styczniu 1874 r. dochód zwiększył się o	Rs.	50,583 k. 84
czyli o 58 ¾%.		

N. D. 1,016

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał następujący wyrok:

Obecni: Umieniecki Prezes. Balicki, Flatau Sędz. — Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 18 (30) Października 1873 r.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(—) Andrychiewicz Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego Komisarza masy upadłości Józefa Szuby, uczynionego, względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających,

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Na zasadzie art. 511 K. H. do likwidacji i werefikacji wierzytelności w masie upadłości Józefa Szuby dla wierzycieli niestawających, jako to: Abramowicza, G. Braun, R. Bothe, W. Blumenthal, E. Cohn, Leona Epsztejn, J. Engel, L. Libas, Pechkrantz, S. Fürstenberg A. Glejchgewihl et Comp., J. Hoch i syn, Honiget, Kiselstejz, A. Kupfersztejn, F. Kessel, Stanisława Knaap et comp. Andrzeja Kratzer A. Kasinkiewicza, E. Lehr, B-ci Löwenberg, N. Meyzner, W. M. Maliniak, D. Maliniak, Haberbusch, J. Piędzickiego, S. Regelman, Simon i Steckiego, T. Samojłowicza, J. Sachowicza, S. Wieman, E. Wecse, H. Łukaszek, Stuzzer, J. Szymańskiego, Juliana Oziembło, Szlamy Fejnmeser, Bazylego Medwedników w Warszawie, Eggers et Franke, E Fink, Henkel et Comp., G. H. Mumm et Comp. w Moguncji, H. Hernozant et Comp. z Moguncji M. Schwartz, w Toruniu. Le, Orzechowskiego w Zgierzu, zamieszkałych, jak niemniej dla Hahny niewiadomego z pobytu, tudzież dla wszystkich innych dotąd wcale nieznanych wierzycieli, termin nowy ostateczny czteromiesięczny poczynający się od dnia publikacji pod prekluzją wyznacza. Mocą tego w I Instancji wydanego wyroku podanie którego do gazet syndykowi poleca.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(podp.) Andrychiewicz Podpisarz.
Zalecamy i rozkazujemy etc.
(podp.) Umieniecki, (podp.) Andrychiewicz.
Za zgodność etc. świadczę i dla Syndyków wydaję.
Warszawa d. 18 (30) Października 1873 r.
(podp.) W. Andrychiewicz.

Syndyk tymczasowy masy upadłości Józefa Szuby.

Dla dogodności wierzycieli termina stale oznacza na d 20 Lutego (4 Marca), 28 Marca (9 Kwietnia) i 24 Kwietnia (6 Maja) 1874 r., godzinę 5 po południu w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1874 r.
Wiktor Schreyer, Patron.

N. D. 101. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 31 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Kitson i Karr 10-letniego przywileju na nowej budowy samodziałający klapowy regulator.

N. D. 88. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 22 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od Architektera Ferri-de-Pini o wydanie inżenierowi Markizowi Gauy-de-Forville 10-letniego przywileju na nowy system dzwigni przy wexlach dróg żelaznych.

N. D. 103. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI) podaje do wiadomości publicznej, że w d. 31 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od cudzoziemca Mellina o wydanie mu 5-letniego przywileju na aparat do jednoczesnego wprowadzenia wilgoci i farby na kamienie litograficzne.

N. D. 91. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 27 Sierpnia 1873 r. otrzymał prośbę od p Armango o wydanie cudzoziemcowi Ferbanks 10-letniego przywileju na system ogrzewania wody zasilającej lokomotywy.

N. D. 89. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 25 Sierpnia r. b. otrzymał prośbę od p. Armango o wydanie cudzoziemcom K. Schacher i L. Fere 10-letniego przywileju na ognisko do dopalania resztek drzewa i innych roślinnych produktów.

N. D. 99. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 25 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od poddanego szwedzkiego K. W. Krjutena o wydanie mu 5-letniego przywileju na nowej budowy huśtawki.

N. D. 96. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 17 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcom Gansen i Jurchensen 5-letniego przywileju na udoskonalonej budowy kulę piszącą.

OTWARCIE SPADKOWE. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1014. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zmarłych: 1) Aleksandrze Piaseckim, wierzycielu sum następujących na nieruchomościach Warszawskich w dziale IV wykazu hypotecznego lokowanych, *a*) rs. 4,500 na nieruchomości Nr. 2472; *b*) rs. 6,000 na nieruchomości Nr. 2287*a*; *c*) rs. 600 z większej sumy rs. 5,500 pozostałych i rs. 4,500 na nieruchomości Nr. 2401 i 2401*a*; 2) Aronie Rosenblat wierzycielu sumy rs. 189 na nieruchomości Nr. 2111 w Warszawie ubezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego wyznacza się termin w Kancelarji hypotecznej na dzień 11 (23) Maja 1874 r.

Aleksander Dziewulski.

N. D. 1013. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci Norberta Szaniawskiego, wierzyciela sumy rs. 3,300 na dobrach Komarow w powiecie Tomaszowskim, gubernji Lubelskiej ubezpieczonej, otwarty jest spadek do uregulowania którego termin na dzień 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie jest wyznaczony.

Lublin d. 2 (14) Lutego 1874 r.
Michałowski.

N. D. 1010. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.

W skutek śmierci:

1. Lai Papelbaum, wierzycielki sumy rs. 150 na nieruchomości w Lublinie pod Nr. hyp. 532 położonej, intabulowanej.

2. Jana Cmielowskiego, współwłaściciela nieruchomości w Lublinie pod Numeram hyp. 614 i 175.

3. Julji z Lubieńskich Maciejowskiej, wierzycielki sumy rs. 3,000 i rs. 6863 kop. 39 w zlewkach do Nr. 18, rs. 750 w zlewkach do Nr. 25, rs. 9,250, rs. 4,131 kop. 11, i rs. 3,000 w Kolumnie głównej pod Numerami 20, 26 i 27, Dz. IV wykazu hypotecznego dóbr Dorochucz, w Okręgu Chełmskim położonych, zabezpieczonych.

4. Wolfa Rajzman, wierzyciela rs. 1,200 na dobrach Piaski Ruskie i Gruszka Mała część B i C. w Okręgu Zamojskim, i rs. 372 kop. 50, z większej sumy rs. 1300 pochodzących, na dobrach Gorzków w Okręgu Krasnostawskim położonych, zabezpieczonych.

5. Berka Friedlib, vel Fredlib, vel Frejdlib, właściciela części nieruchomości w Lublinie pod Nr. hyp. 401 położonej.

Otworzyły się spadki do uregulowania których termin na d. 3 (15) Września r. b. godz. 10 z rana w mej kancelarji wyznaczony został.

Lublin d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 r.
Jakób Piasecki.

N. D. 1020. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci:

1. Doroty z Batowskich Ratomskiej, współwierzycielki sumy rs. 25,485 na dobrach Zawalów A w powiecie Hrubieszowskim hipotekowanej.

2. Eweliny z Moraczewskich Srzedzińskiej, wierzycielki sumy rs. 300 na dobrach Kulik z powiatu Chełmskiego ubezpieczonej, do depozytu Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego spłaconej.

3. Józefy z Wolanowskich Mazurkiewiczowej, wierzycielki sumy rs. 5,500 w listach likwidacyjnych na dobrach Wronów z powiatu Nowo-Aleksandryjskiego hipotekowanej w kwocie rs. 3,700 gotowizną wymagalnej.

4. Kajetana Hrabiego Dzieduszyckiego, wierzyciela sumy złp. 20,000 na dobrach Horodło w powiecie Hrubieszowskim, w dziale IV pod Nr. 9 ubezpieczonej, do depozytu Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego spłaconej; i

5. Fajwla Hersza Bergiera, wierzyciela sumy rs. 2,000 na dobrach Neledew w powiecie Hrubieszowskim pod Nr. 110 działu IV hipotekowanej i do depozytu Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego spłaconej, otworzyły się spadki do uregulowania których, w Kancelarji podpisanego Rejenta termin na dzień 9 (21) Sierpnia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczonym zostaje.

Wiktoryn Juściński.

N. D. 1011. Pisarz Sądu Pokoju w Nowo-radomsku.

Po śmierci Wojciecha Zalejskiego, właściciela nieruchomości w m. Nowo-radomsku, pod Nr 285 lit. A, współwłaściciela nieruchomości w temże mieście pod Nr. 232 położonych i wierzyciela sumy rs. 1500 w dz. IV pod Nr. 1 na nieruchomości w m. Nowo-radomsku pod Nr. 285 lit. B. leżącej, ubezpieczonej, otworzył się spadek do uregulowania którego termin prekluzyjny na d. 2 (14) Września r. b. w mej kancelarji wyznaczam.

Nowo-radomsk d. 2 (14) Lutego 1874 r.
Chyczewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 948. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 4 (16) Marca r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in plus, przez opieczętowane deklaracje na trzechletnie t. j. od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1877 r. wydzierżawienie posesji Nr. 212/3 w Warszawie, przy ulicy Brzozowej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od zniżonej sumy dzierżawnej na rs. 30 wyraźnie rubli srebrem trzydzieści rocznie, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekreśleń, wypisze postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 212/3 w Warszawie przy ulicy Brzozowej położoną, na lat trzy t. j. od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1877 roku, ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rubli sr. 30 i na koszta ogłoszenia rsr. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa d. 5 (17) Lutego 1874 r.
1—3.

N. D. 692. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 18 Lutego (2 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja *in plus* przez opieczętowane deklaracje, na dwuletnie t. j. od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1876 r., wydzierżawienie od rs. 450 (wyraźnie rubli czterysta pięćdziesiąt) posesji Nr. 1664 przy ulicy Mokotowskiej w Warszawie,

Interesanci złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta, opieczętowane deklaracje bez skrobań i poprawek na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego.

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biórowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . . deklaruje zadzierżawić posesję Nr. 1664 w Warszawie, przy ulicy Mokotowskiej, na lat dwa t. j. od d. 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i m-ca 1876 r. ofiarując za dzierżawę rocznie N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium rs. 45 i na koszta ogłoszenia rs. 15 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia .... Mca . . . . i roku.

(podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 23 Stycz. (4 Lutego) 1874 r.

N. D. 691. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 21 Lutego (5 Marca) r. b. o godzinie 2 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus na trzyletnie to jest 1874, 1875 i 1876 do 1 (13) Stycznia 1877 r. wydzierżawienie miejsca pod altanę do sprzedaży wody sodowej, mleka, pieczywa i owoców, w parku Aleksandrowskim na Pradze, od sumy dzierżawnej po rs. pięćdziesiąt sześć kop. dwadzieścia pięć rocznie w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania o takową dzierżawę, zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym wraz z kwitem kassy Głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kassie vadium w ilości rs 15 i na koszta ogłoszenia rs 12 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r.
3—3.

N. D. 749. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 25 Lutego (9 Marca) r. b. o godzinie 12-tej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na trzechletnie t. j. od dnia 2 (14) Czerwca r. b. do tegoż dnia i M-ca 1877 r. wydzierżawienie placu miejskiego w Warszawie pod Nr. 191 i 192 przy ulicy Krzywe Koło położonego, mającego powierzchni 2149,94, stóp kwadr: czyli 602 łokci kwadr: z parkanem frontowym długości stóp 30⁵⁄₆, wysokości stóp 9,5 od sumy dzierżawnej rs. 181 kop. 5, rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wydzierżawić na lat trzy, to jest od dnia 2 (14) Czerwca r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1877 r. plac miejski w Warszawie pod Nr. 191 i 192, przy ulicy Krzywe Koło położonej, mający powierzchni 2149,94, stóp kwadr: czyli 602 łokci kwadr: z parkanem frontowym długości stóp 30⁵⁄₆ wysokości stóp 9,5 od sumy dzierżawnej rs. sto osmdziesiąt jeden kop. pięć rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej, za sumę rubli N. N (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 20, i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 roku.
3—3.

N. D. 1023. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szai Ruziewicza i Lajzera Rabinowicza, Abrahama Rajchman i Berka Haper, handlujących w mieście Nowo-Radomsku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego dóbr Witkowice z folwarkiem Tomaszów v. Niwka w okręgu Nowo-Radomskim położonych, u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu w temże mieście zamieszkałego, obrane mających, od których tenże Patron stawać i subhastację popierać będzie, w poszukiwaniu sum: dla Lajzera Rabinowicza rs 500 z procentem 5% od dnia 4 Lutego 1872 roku, dla Abrahama Rajchman rs 400 z procentem od 1 Grudnia 1872 r. i rs. 480 z procentem od d. 1 Lutego 1872 r. dla Szai Ruziewicza sumy rs. 400 z procentem od dnia 1 Grudnia 1872 r. i summy rs. 480 z procentem od dnia 1 Lutego 1872 r. czyli razem rs 880 i dla Berka Haper sumy rs 960 z procentem od dnia 1 Lutego 1873 roku na dobrach Witkowice i folwarku Tomaszów v. Niwka z przyległościami ubezpieczonych, a temsamem od ich właścicieli, a mianowicie Jana Klaudjusza Broskiego nabywcy dóbr Witkowice z folwarkiem Tamaszów v. Niwka i Ludwika Dembińskiego na którego tytuł własności tych dóbr uregulowany, należnych protokółem Franciszka Roweckiego Komornika dnia 16 (28) i 17 (29) Października 1873 r. w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały i wystawiają się na sprzedaż ze wszystkiemi inwentarzami i przynależytościami

DOBRA ZIEMSKIE

Witkowice, składające się z folwarku i wsi Witkowice, oraz folwarku Tomaszów v. Niwka należące do własności i zostające w posiadaniu Jana Klaudjusza Broskiego w tychże dobrach zamieszkałego a zamieszkanie prawne w folwarku Tomaszów v. Niwki obrane mającego, zaś na Ludwika Dembińskiego w dobrach Nieznanice okręgu Wieluńskim zamieszkałego, hypotecznie jeszcze uregulowane Folwark Tomaszów v. Niwka ma założoną oddzielną księgę hypoteczną, lecz rozdział ten przez wydział hypoteczny zatwierdzonym nie został. Całe dobra położone w okręgu Nowo-Radomskim gubernji Petrokowskiej, gminie Rzeki, parafji Borowno. Graniczą na wschód z dobrami Kłomnice, na południe z dobrami Chorzenice, na zachód z dobrami Borowno, a na północ z dobrami Nieznanice. Odległe od miasta Nowo-Radomska wiorst 21, od Petrokowa 56, od Częstochowy 17, od osady Mstowa wiorst 9, a od Pławna wiorst 8. Grunta włościańskie od dworskich miedzami oddzielone. W Witkowicach jest dwór o 3 kominach, zajmuje go sam Broski, i inne zabudowania szczegółowo aktem zajęcia opisane. Za dworem jest ogród owocowy i warzywny, oraz przed domem mały ogródek. Znajduje się też i karczma o jednym kominie przy trakcie położona, szynkuje w niej trunki dworskie Paweł Parosowski, pobiera za to 5% procent od wyszynkowanych trunków i ma dodane 4 morgi gruntu. W folwarku Tomaszów v. Niwka podobnież jest dwór ogród obok i z tyłu dworu i inne zabudowania w zajęciu opisane. Przez terytorjum tych dóbr przechodzi kolej żelazna Warszawsko-Wiedeńska. Trzy drogi wysadzone są drzewem owocowym około 618 sztuk. Dom pod borem wraz z trzema morgami gruntu dzierżawi Wincenty Pijanka i płaci za to rs. 15 rocznie, dzierżawa ta służy mu do Ś-go Michała 1874 roku. Owczarz Fryderyk Kurtz ma swoją gromadę owiec 300 sztuk na paszy zimowej i letniej i płaci rocznie 30 kop. od sztuki i prawo to służy mu do 24 Czerwca 1874 roku. Grunta całych dóbr należą do klasy II, III, IV i V, a przestrzeń tych dóbr obejmuje włók 27 mórg 13 prętów 100, czyli dziesiatyn 470. Podatki rocznie wynoszą rs. 254 kop. 5, a zaległość rs. 108 kop. 48.

Protokół zajęcia doręczony w kopjach: Antoniemu Chyczewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Nowo Radomsku i Antoniemu Borkowskiemu wójtowi gminy Rzeki obu do rąk własnych dnia 5 (17) Listopada 1873 roku, a zaregestrowano w hypotece dóbr Witkowice z przyległościami dnia 15 (27) Listopada 1873 r. w księdze zaś utrzymywanej na ten cel w Trybunale Cywilnym w Kaliszu wpisano i zaregestrowano dnia 28 Listopada (10 Grudnia) t. r.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału w Kaliszu, jako też i u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 11 (23) Stycznia 1874 r. o godzinie 10 z rana

Po odbyciu trzech publikacji warunków w d. 11 (23) Stycznia, 25 Stycznia (6 Lutego) i 8 (20) Lutego r. b., termin do temczasowego przysądzenia rzeczonych dóbr wyrokiem Trybunału na d. 8 (20) Marca r. b. godzinę 10 z rana oznaczonym został Popierający sprzedaż za dobra te rs. 6,000 podał

Kalisz d. 9 (21) Lutego 1874 r.
Skoczyński

N. D 1022. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Morytza Sachs handlującego w mieście Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całej subhastacji u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Kaliszu w temże mieście zamieszkałego, obrane mającego, od którego tenże Patron staje i całą subhastację dóbr Woli Blakowej lit. E. popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 700 z procentem od dnia 1 Maja 1873 r. od Mirosława Busse należnej, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika z dnia 13 (25) Października 1873 r. w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały, i wystawiają się na sprzedaż z inwentarzami i przynależytościami:

DOBRA ZIEMSKIE

Wola Blakowa lit. E.

składające się z folwarku i wsi Wola Blakowa części lit. E. z inwentarzami, propinacją i tem wszystkiem co całość dóbr stanowi, bez żadnego wyłączenia, w Okręgu i powiecie Nowo-Radomskim, Gubernji Petrokowskiej położone, należą do gminy Brudzice, parafji Lgota, stanowiące własność Mirosława Busse dłużnika, w tejże wsi Wola Blakowa lit. E. zamieszkanie prawne obrane mającego, a zostające w dzierżawnem posiadaniu Aleksandra Głuchowskiego aż do dnia 12 (24) Czerwca 1875 r., graniczące na wschód z dobrami Wola Blakowa A. B i C., na południe z dobrami Wolą Jedlińską i Wolą Blakową A. B. C., na zachód z dobrami Wiewiec i Wolą Blakową D., na południe z dobrami Lgota. Dobra te odległe od m. Nowo-Radomska wiorst 11, od Petrokowa wiorst 42, od osady Kamieńsk wiorst 11, Brzeźnicy 7 i składające się z trzech działów, których granice i rozległość szczegółowo w zajęciu wskazane.

Zabudowania z drzewa wystawione są: Dwór o 2-ch kominach, pięciu pokojach, stodoła o 3 klepiskach, spichrz, stajnia, obora, wozownia, kurniki, studnia, obok dworu jest ogród owocowy i warzywny, przy dworze jest sadzawka ale nie zarybiona, są także i zabudowania dla ludzi dworskich. Rozległość dóbr wynosi włók 12, mórg 11, prętów 100, czyli dziesiatyn 195. Podatki rocznie wynoszą rs. 131 kop. 69, zaległych zaś jest rs. 101 k. 7. Dozorcą ustanowionym został Aleksander Głuchowski.

Protokół zajęcia doręczony w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku Antoniemu Chyczewskiemu i Erazmowi Garbiec Wójtowi gminy Brudzice obu do rąk własnych dnia 3 (15) Listopada 1873 roku, a zaregestrowano w hypotece dóbr Woli Blakowej lit. E. dnia 15 (27) Listopada 1873 r., w księdze zaś utrzymywanej na ten cel w Trybunale Cywilnym w Kaliszu wpisano i zaregestrowano dnia 28 Listopada (10 Grudnia) t. r.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału w Kaliszu, jako też i u Antoniego Zglecewskiego Patrona Trybunału sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 11 (23) Stycznia 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Po odbyciu trzech publikacji warunków w d. 11 (23) Stycznia, 25 Stycz. (6 Lutego) i 8 (20) Lutego r. b. termin do temczasowego przysądzenia rzeczonych dóbr wyrokiem Trybunału na d. 8 (20) Marca r. b. godz. 10 z rana oznaczonym został. Popierający sprzedaż za dobra te rs. 6,000 podaje.

Kalisz d. 9 (21) Lutego 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 1024. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Anny Gierałtowskiej po Dyonizym Gierałtowskim pozostałej wdowy, jako matki i głównej opiekunki Marjanny, Kazimierza i Konstancji rodzeństwa Gierałtowskich, oraz Józefa Korson emeryta, opiekuna przydanego, z których Anna Gierałtowska życie obecnie zakończyła, a nieletnia Marjanna doszła pełnoletności zaś głównym opiekunem nieletnich: Kazimierza i Konstancji jest Władysław Olszowski dziedzic dóbr Niewiarowa, z tych Manjanna panna doletnia z własnych funduszów utrzymująca się i Józef Korson mieszkają w m. Petrokowie, a Władysław Olszowski w dobrach Niewiarowie, wszyscy zaś mają zamieszkanie prawne u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału, w m. Kaliszu zamieszkałego, który sprzedażą tą dyryguje, w poszukiwaniu sumy rs. 4,500 z procentem od daty ostatniego kwitu od Franciszki z Morawskich, Stanisława Miłkowskiego małżonki, właścicielki dóbr Grzymaczew D. i Włocin D. w dobrach Grzymaczewie zamieszkałej, protokółem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, Romualda Pinowskiego, d. 16 (28) i 17 (29) Sierpnia 1873 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone w drodze sądowej wywłaszczenie.

DOBRA ZIEMSKIE

Grzymaczew D. i Włocin D. składające się z jednego dominialnego folwarku Grzymaczew D. i Włocin D., z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z inwentarzem, żywym i martwym do gruntu przywiązanym, rolami, zasiewami dokonanemi i dokonać się mającemi, łąkami, pastwiskami, propinacją, polowaniem, wodami, stawami, sadzawkami, użytkami wszelkiemi, i z tem co całość tych dóbr stanowi, bez żadnego wyłączenia i ograniczenia.

Dobra te położone są w parafji Wojków gminie Gruszczyce, powiecie Sieradzkim, gubernji Kaliskiej, graniczą na północ z dobrami Stok i Piegonisko, na zachód z dobrami Brusiny, na południe z Grzymaczewem i Włocinem C. i na wschód z temiż. Odległe od miast najbliższych: Błaszek wiorst 6, Sieradza mil 3, Warty 3, Kalisza 5. Właścicielką tych dóbr jest Franciszka z Morawskich Miłkowska Stanisława Miłkowskiego żona, w tychże dobrach zamieszkała i znajdują się w jej posiadaniu.

Budynki w tych dobrach znajdują się potrzebie gospodarstwa odpowiednie, granice niesporne obcą dziedziną nieprzecięte, a rozległość sposobem przybliżonym wynosi około włók 7, morga 1½ miary nowodolskiej czyli dziesiatyn 208, sażen 603, miary ruskiej. Podatki opłacają się do kassy powiatu w Sieradzu, z Grzymaczewa rs. 102 kop. 19, a z Włocina rs 460 kop. 30. Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach Ignacemu Gierlach Wójtowi gminy Gruszczyce w d. 4 (16) Września 1873 r., a Wincentemu Smolińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Sieradzu w d. 7 (19) Września t. r. następnie do księgi wieczystej w kancelarji Ziemiańskiej, d. 2 (14) Paźdz. t. r. a do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej d. 16 (28) Paźdz. t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż tych dóbr odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji wspomnionego Trybunału w d. 5 (17) Grudnia 1873 r. godz. 10 z rana nastąpi.

Po odbyciu trzech publikacji warunków, i temczasowego przysądzenia w d. 1 (13) Lutego 1874 r. w którym dobra te Franciszkowi Modrzejewskiemu Patronowi, za sumę rs. 5,000, po oddaleniu sporów, temczasowie przysądzone zostały, termin do ostatecznego przysądzenia na d. 15 (27) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana oznaczony został.

Kalisz d. 2 (14) Lutego 1874 r.
Pisarz Trybunału, Skoczyński

N. D. 1025. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Oktawiana Taczanowskiego, właściciela dóbr Dąbrowicy, w tychże dobrach powiecie Tureckim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającego, od którego tenże Patron stawa, i subhastacją nieruchomości w osadzie Dobra pod Nr. 41 położonej popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 2,000 z procentem od Hersza Krokockiego, szynk utrzymującego, należnej, protokółem Eugieniusza Rudolf Komornika przy Sądzie Pokoju w Warcie d. 4 (16) Lipca 1873 r. sporządzonym, zajętą została na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia.

NIERUCHOMOŚĆ w osadzie Dobra pod Nr. 39 (41) przy ulicy Piekarskiej położona, składająca się z domu drewnianego parterowego na podmurowaniu z cegły palonej z bali rznętych w węgieł, gontem krytego, z kominem z cegły palonej murowanym, z czterech izb, z małego chlewika z drzewa z bali rznętych bez dachu długa łokci 18, wysoka łokci 5, szeroka 14, z podwórza długości łokci 29½, a szerokości łokci 12, należąca do Hersza Krokockiego, w tejże nieruchomości mieszkającego, która się styka się od frontu uważając po prawej stronie z nieruchomością Estery Pessy Hercberg wdowy, z lewej z nieruchomością Moszka Baumgartha a od tyłu z nieruchomością Pinkusa Kibel, należy do gminy Dobra, w Okr. Warstkim, powiecie Tureckim położona. Podatki opłacają się do Wójta gminy Dobra rocznie rs. 36 kop. 10.

Protokół zajęcia jest doręczony w kopiach Ludwikowi Henrych Pisarzowi Sądu Pokoju w Warcie d. 28 Lipca (9 Sierpnia) 1873 r. i Feliksowi Boczkiewiczowi Wójtowi gminy Dobra d. 30 Lipca (11 Sierpnia) t. r., następnie do akt hypotecznych w Sądzie Pokoju w Warcie d. 4 (16) Października t. r. wniesiony, a do księgi zaaresztowań w biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej d. 18 (30) Paźdz. r. b. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż opisanej nieruchomości odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji wspomnionego Trybunału w d. 5 (17) Grudnia r. b. o godz. 10 z rana nastąpi.

Po odbyciu trzech publikacji warunków i temczasowego przysądzenia w d. 1 (13) Lutego r. b. w którym nieruchomość ta Franciszkowi Modrzejewskiemu Patronowi, za sumę rs. 400, po oddaleniu sporów temczasowie przysądzoną została, termin do ostatecznego przysądzenia na d. 15 (27) Marca r. b. godz. 10 z rana oznaczony został.

Kalisz d. 2 (14) Lutego 1874 r.
Pisarz Trybunału, Skoczyński.

N. D. 1021. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Szai Ruziewicza i Lajzera Rabinowicza, Abrahama Rajchman i Berka Haper, handlujących w mieście Nowo-Radomsku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego dóbr Nieznanice w okręgu Wieluńskim położonych, u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu, w temże mieście zamieszkałego, obrane mających, od których tenże Patron stawać i subhastację popierać będzie, w poszukiwaniu od Ludwika Dembińskiego sum na dobrach Nieznanice zabezpieczonych, a mianowicie: dla Lajzera Rabinowicza rs. 810 z procentem od dnia 4 Lutego 1872 r., dla Szai Ruziewicza rs. 400 z procentem od d. 1 Grudnia 1872 r. i rs. 480 z procentem od d. 1 Lutego 1872 r., razem rs. 880, dla Abrahama Rajchman rs. 400 z procentem od d. 1 Grudnia 1872 r. i rs. 480 z procentem od d. 1 Lutego 1872 r., razem rs. 880 i dla Berka Haper sumy rs. 960 z procentem od d. 1 Lutego 1872 r. lub z takim procentem od wszystkich sum jaki się należnym okaże, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika z d. 15 (27) i 16 (28) Października 1873 r., w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały i wystawiają się na sprzedaż ze wszystkiemi inwentarzami i przynależytościami.

DOBRA ZIEMSKIE

Nieznanice, składające się z folwarku i wsi Nieznanice do własności Ludwika Dembińskiego w tychże dobrach zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, należące, i w jego będące posiadaniu, położone w okręgu Wieluńskim, powiecie Nowo-Radomskim, gubernji Petrokowskiej, w gminie Rzeki, parafji Borowno, graniczące na wschód z dobrami Kłomnice i Zdrowa, na południe z dobrami Witkowice, na zachód z dobrami Borowno, a na północ z dobrami Zdrowa i Borowno. Odległe od miasta Nowo-Radomska wiorst 20, od Petrokowa 54, od Częstochowy 18, od osady Mstowa wiorst 10, od Pławna 7. Grunta włościańskie od gruntów dworskich są odgraniczone. Dwór zajmowany przez Ludwika Dembińskiego z drzewa i cegły murowany o 2-ch kominach i 7 pokojach, znajdują się i inne bardzo liczne budowle na pomieszczenie ludzi dworskich, oraz inwentarzy i zboża, szczegółowo w zajęciu opisane, są dwa stawy z upustami zarybione, dwa ogrody owocowe, jeden mniejszy przy dworze, a drugi większy za owczarniami. W karczmie dopełnia wyszynku trunków dworskich Stanisław Miesowski i jako wynagrodzenie bierze 5% od dochodu, oraz ma dodane dwie morgi gruntu. Jeden z domów dzierżawi Dawid Jakubowicz łącznie z 7 morgami gruntu i płaci za to rocznie rs. 30, służy mu ta dzierżawa do Ś-go Jana 1874 r., dom ten położony jest w granicach folwarku Witkowice. Michał Kurtz utrzymuje 300 sztuk owiec na paszy letniej i zimowej i płaci od sztuki kop. 60. Rozległość całych dóbr obejmuje włók 27, mórg 6. Podatki rocznie czynią rs. 431 kop. 26, a zaległe wynoszą rs. 194 kop. 63. Grunta należą do klasy II, III i IV.

Protokół zajęcia doręczony w kopjach Antoniemu Borkowskiemu Wójtowi gminy Rzeki d. 5 (17) Listopada 1873 r., Walerjanowi Kosowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Wieluniu d. 6 (18) Listopada t. r. i Antoniemu Chyczewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Nowo-Radomsku d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1873 r.; wszystkim do rąk własnych, a zaregestrowano w hypotece dóbr Nieznanice d. 28 Listop. (10 Grudnia) 1873 r., w księdze zaś utrzymywanej na ten cel w Trybunale Cywilnym w Kaliszu wpisano i zaregestrowano d. 29 Listopada (11 Grudnia) t. r.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału w Kaliszu, jako też i u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu dnia 11 (23) Stycznia 1874 r. o godz. 10 z rana.

Po odbyciu trzech publikacji warunków w d. 11 (23) Stycznia, 25 Stycz. (6 Lutego) i 8 (20) Lutego r. b. termin do temczasowego przysądzenia rzeczonych dóbr wyrokiem Trybunału na d. 8 (20) Marca r. b. godz. 10 z rana oznaczonym został. Popierający sprzedaż za te dobra rs. 10000 podał.

Kalisz d 9 (21) Lutego 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 1047. Zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości i towary jako to: pomady w słoikach, olejki, perfumy, mydła pachnące tuzinami, w dniu 13 (25) Lutego 1874 r. i dni następnych codziennie o godzinie 3ej z południa aż do ukończenia sprzedaży za **Żelazną Bramą**, biórko orzechowe, garderoba bielizna męzka, zegarek srebrny i t. p., w d. 15 (27) Lutego 1874 r. o godzinie 10 z rana również za **Żelazną Bramą**, meble jesionowe, lustra zegar, lampy i t. p., w tymże dniu o godzinie 12 z południa na **Starem mieście** wreszcie książki buchaltaryjne, książki „Notes" tuzinami farby wodne, pędzelki, gummy i t. p. w d. 19 Lutego (3 Marca) 1874 r. o godzinie 11 z rana na **Krasińskim placu** przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

As. Kol. *K. Brochocki*, Komornik przy S. A. Nr. 556.

N. D. 875. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji, zapozywa niniejszem Antoniego Żylisa, ostatecznie we wsi Smolnica, gminie Kalwarja, powiecie Kalwaryjskim zamieszkałego, obecnie z pobytu swego niewiadomego, aby w ciągu dni 30 stawił się na posiedzeniu Sądu tutejszego, celem wysłuchania wyroku w sprawie jego zapadłego, gdyż w przeciwnym, razie postąpionem z nim będzie podług prawa.

Kalwarja d. 25 Stycznia (6 Lutego) 1874 r.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 1078. *Sprostowanie.*

W ogłoszeniu o sprzedaży nieruchomości ng. Franciszka Grymowskiego w Nr. 32 zamieszczonem, przez pomyłkę wydrukowano iż sprzedaż domu Nr. 2233 przy ulicy Pokornej odbędzie się w d. 17 Lutego (1 Marca) r. b., zamiast w d. 18 Lutego (2 Marca) t. r. o godzinie 11 z rana.

Дозволено цензурою.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.